வைதிக தர்ம வர்த்தனி

ஆசிரியர் :

மலர் 13 | ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா. | சார்வரி ஹூ
இதழ் 9 | | ஆனி மீ

யஜுர்வேத ஸந்த்யா வந்தனம்.

(ஐந்தாம் பதிப்பு.)

ஸ்வரத்துடன் ஸம்ஸ்கிருத மூலம், பதவுரை, கருத்து, ஸந்த்யானுஷ்டானத்தை விளக்கும் படங்கள், சில புதிய விஷயங்கள் அடங்கியது.

விலை ரூ. 1—50. V. P. P. யில் அனுப்பினால் ரூ. 2—25.

கிடைக்குமிடம் :— ஆசிரியர்: ஸ்ரீவத்ஸ, வெ. ஸோமதேவ சர்மா, 'மாம்பலம் குருகுலம்' 2, ஸ்டேஷன் ரோடு, W.மாம்பலம், சென்னை 17.

சந்தாதாரர்களுக்கும், ஏஜண்டுகளுக்கும்

ஓர் விக்ஞாபனம்

* இது வரையில் 13ம் ஆண்டுக்காக சந்தாதுகை அனுப்பாதவர்கள் தயவுசெய்து சந்தா துகையை அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறோம்.
* சந்தா அனுப்பும்போது சந்தா நம்பரையும் விலாசத்தையும் தெளிவாக எழுதுங்கள்.
* விலாசம் மாறினால் ஆங்கிலமீ 8ம் தேதிக்குள் விலாச மாறுதலை தெரிவித்துவிடுங்கள்.
* ஏஜெண்டுகள் ஒவ்வொரு மாதமும் வரவழைக்கும் காப்பிகளுக்கு அடுத்தமாத காப்பிகள் வெளிவருவதற்குள் கமிஷன் போக பாக்கி துகையை அனுப்பிவைக்க வேண்டுகிறோம்.
* வைதிக தர்ம வர்த்தனீ புஸ்தகத்தைத் தவிர இதர தனி பிரசுரங்களுக்கு புத்தக அறிமுகத்தில் கொடுத்துள்ள விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெற வேண்டுகிறோம்.

சார்வரிஸூ ஆனிமீ க்ரீஷ்மருது. உத்தராயணம்.

தேதி	இங்கிலீஷ்	வாரம்	திதி.	நா. வி.	நக்ஷ.	நா. வி.	யோ.	ஶ்ரா திதி.
1	14	செவ்.	ஷஷ்ட்.	44-27	அவி.	19-50	சி. ம.	—
2	15	புதன்	ஸப்.	41-32	சத.	18-00	சி. அ.	—
3	16	வியா.	அஷ்.	40-27	பூரட்.	18-02	சி.	அஷ்
4	17	வெள்	நவ.	41-07	உத்ர.	19-52	சி.	நவ.
5	18	சனி	தச.	43-18	ரேவ.	23-13	சி.	தச.
6	19	ஞா.	ஏகா.	46-45	அசு.	27-55	சி.	ஏகா.
7	ஜூன் 20	திங்	த்வா.	51-10	பர.	33-38	சி. ம.	த்வா.
8	21	செவ்.	த்ர.	56-20	க்ருத்.	40-07	சி. அ.	த்ர.
9	22	புதன்	சசி.	60-00	ரோ.	47-05	சி.	சசி.
10	23	வியா ●	,,	1-55	மிருக.	54-23	ம.	அமா
11	24	வெள்.	அமா.	7-50	திரு.	60-00	சி	ப்ர.
12	25	சனி	ப்ர.	13-52	,,	1-50	சி.	த்வி.
13	26	ஞா.	த்வி.	19-50	புன.	9-17	சி.	—
14	27	திங்.	த்ரி.	25-30	பூச.	16-28	சி.	த்ரி.
15	1960ஞு 28	செவ்.	சது.	30-35	ஆயி.	23-07	சி.	சது.
16	29	புதன்	பஞ்.	34-43	மகம்	28-55	சி. அ.	பஞ்.
17	30	வியா.	ஷஷ்ட்.	37-32	பூரம்	33-27	சி. ம.	ஷஷ்ட்
18	1	வெள்.	ஸப்.	38-43	உத்.	36-25	சி. அ.	சப்.
19	2	சனி	அஷ்	38-03	ஹஸ்.	37-35	ம.	அஷ்
20	3	ஞா.	நவ.	35-22	சித்.	36-47	சி.	நவ.
21	4	திங்.	தசமி	30-45	சுவா.	34-00	அ ம.	தச.
22	5	செவ்	ஏகா.	24-23	விசா.	29-33	ம. சி.	ஏ. த்.
23	ஜூலை 6	புதன்	த்வா.	16-30	அனு.	23-35	சி.	த்ர.
24	7	வியா.	த்ர சசி.	7-35 57-57	கேட்.	16-35	சி.	சசி.
25	8	வெள் ○	பௌ.	48-05	மூல.	9-02	அ.	பௌ
26	9	சனி	ப்ர.	38-28	பூரா. உத்ரா	1-13 53-53	சி.	ப்ர.
27	10	ஞா.	த்வி.	29-35	சிர.	47-22	அ. ம.	த்வி.
28	11	திங்.	த்ரி.	21-47	அவி.	42-07	சி.	த். ச.
29	12	செவ்.	சது.	15-30	சத.	38-30	ம.	பஞ்.
30	13	புதன்	பஞ்.	10-58	பூரட்.	36-43	அ. சி.	ஷஷ்ட்
31	14	வியா.	ஷஷ்ட்	8-25	உத்ர.	36-55	சி.	சப்.
32	15	வெள்.	ஸப்.	7-48	ரேவ.	39-00	சி. அ.	—

6, 22உ ஏகாதசி, 8, 23உ ப்ரதோஷம், 8உ க்ருத்திகை, 10உ அமாவாசை.

பிராம்மணருக்கு பிராம்மணரே உதவ முடியாகாலம்.

यतः धर्मः ततः कृष्णः

यतः कृष्णः ततो जयः

வைதிக தர்ம வர்த்தனீ

धर्म एव हतो हन्ति धर्मो रक्षति रक्षितः

மலர் 13 | சார்வரிஸு ஆனிமீ | இதழ் 9

பொருள் அடக்கம்.

வருஷ சந்தா ரூ. 5.
தனிப்ரதி 44 ந. பை.

காரியாலயம் :
வைதிக தர்ம வர்த்தனீ,
கடவாசல்,
வடகால் போஸ்ட்,
சீர்காழி வழி,
(தஞ்சை ஜில்லா.)

ஆத்மைவ ஹி ஆத்மனோ பந்து:

தனக்குத் தானே துணை.

பிறப்பு ஸம்பந்தத்தால் சிலருக்கு சில உதவி புரிய நாம் கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம். பந்தமெனில் கட்டு எனப் பொருள். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும் மறு உலகிற்கும் உதவி புரியக் கட்டுப்பட்டவரே பந்து எனப்படுவர். தற்கால ரீதியில் இத்தகைய பந்துவைக் காண்பதே அரிது. உண்மையிலேயே ஒரு சிலர் உதவிசெய்ய சக்தி இல்லாதவர்களாகவே இருக்கலாம். சிலர் சக்தி இருந்தும் மந மில்லாமல் இருக்கலாம். எப்படியாயினும் இவ்வுலகில் லௌகிக உதவி புரியும் பந்துகூட துர்லபமாகிவிட்டனர்!

ஒருவனுக்கு மனைவி, புத்ரன், பெண், மருமகன், மருமகள், ஸஹோதரன், ஸஹோதரி இவர்கள் நெருங்கிய பந்து எனப்படுவர். தன்னைத் தான் காத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையிலுள்ள பந்துக்களைக் காப்பது, கல்வியூட்டி, செல்வம் சேர்த்து வைப்பது, நம் கடமை யாகும். இதை எதிர்பார்க்க அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. அதேபோல் வயதானபின் நம் முடலைக் காப்பது பந்துக்களின் கடமை யாகும். அதை எதிர்பார்க்க நமக்கு உரிமையுண்டு.

நாம் நமது புத்ராதிகளுக்குச் செய்யும் கடமையைப் பகவான் அன்பெனும் மாயா பாசத்தாற் பிணைத்திருக்கிறார். அச் சமயம் நாம் நம் சுகத்தைக் கருதாமல் சில ஸமயம் பட்டினி இருந்துகூட அவர்களைக் காக்கிறோம். அவர்களது உதவியை எதிர்பார்த்து நாம் அதைச் செய்வதில்லை. பின் வயதைவிட இறந்தபின் நம் உணவை நாம் தேடிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இவர்களை ரக்ஷிக்கும் காலத்தில் பரலோகத்தில் நமக்கு வேண்டியதைத் தேடிக்கொள்ள அவகாசம் இருப்பதில்லை. எண்ணமும் உண்டாவதில்லை.

கிழ வயதில் பந்துக்களால் கைவிடப்பட்டு, சிலர் தவிப்பதைக் காணலாம். இதேபோல்தான் புத்ராதிகள் சிராத்தம் ஒழுங்காகச் செய்யாதிருந்தால் உணவின்றி பரலோகத்தில் நாம் வருந்துவோம்.

தன் கடமையை விட உரிமையையே எதிர்பார்க்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் வற்புறுத்துகின்றனர். உரிமையை விட்டு கடமையில் கவனம் செலுத்துவோர் சான்றோர். நமக்கு சக்தியுள்ளபோது மற்றவருக்குச் செய்யும் கடமையுடன் நமக்கும் சில கடமைகளைச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

நாம் தனியாகவே பிறந்தோம். தனியாகவே செல்வோம். நம்முடன் தொடர்ந்து வரும் துணைவன் தர்மமே. சில பந்துக்கள் வீட்டுடன் நிற்பர். சிலர் ஸ்மசானம் வரை வருவர். அதன்பின்னும் பந்துவாக நம்முடன் வருவது நாம் செய்த தர்மமே யாகும். ஸகல ஸௌகர்யங்களுமிருந்தபோது நமக்கு முக்யமாக பரலோகத்திற்கு வேண்டியதைச் செய்துகொள்ளாவிடில் நமக்கு நாமே சத்ரு ஆவோம். புத்ரன் மனைவி முதலியவரிடம் அளவு கடந்த அன்புவைத்து நம்மை மறக்கிறோம்.

பிராம்மணர் என்றோ இதரர் என்றோ கூறமுடியாதகாலம்

நம்மிடத்தில் நாம் வைக்கவேண்டிய அன்பையும் மறக்கிரும். அதுதான் மாயை. நம் உடலில் மாத்ரம் அன்பு கொண்டால் போதா! ஆத்மாவிடம் அன்புகொள்ளவேண்டும். நரகத்தில் இடர்படாதிருக்க வேண்டும்! பர லோகத்தில் பசி தாஹம் என்னை வாட்டாதிருக்க வேண்டும்! என ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு நிமிஷமாவது நினைக்க வேண்டும். அதற்கென ஒரு சிறிய தர்மத்தை யாவது செய்யவேண்டும். நாம் கூறியது இம்மை மறுமைகளுக்கே! ஆனால்,

பகவான் கிருஷ்ணன் அர்ஜுநனுக்குக் கூறும் வகையில் எல்லோருக்கும் உபதேசிக்கிருர். ஜநநமரண ப்ரவாஹத்தில் வீழ்ந்த நமக்கு நாமே பந்து. எழுப்ப முயற்சிக்காவிடில் நமக்கு நாமே சத்ரு. உன்னைக்கொண்டே உன்னை முன்னுக்குக் கொண்டுவா. உன்னை நாசம் செய்து கொள்ளாதே என்கிருர்!

ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபரின் அமிருத மொழி

காணுததை கேநத்தில் தேடு.

பத்து உபநிஷத்துகளில் கேந உபநிஷத் ஒன்று. இதைப் பற்றிய பழமொழி அது. கண்ணுக்குக் காணுதது. ஆனல் எங்கும் உளது ஒரு வஸ்து. அதே பிரும்மம். அதனல்தான் ஸகல கார்யங்களும் நடக்கின்றன. கேநத்தில் ஒரு கதை. தேவர் ஒரு ஸமயம் அஸுரரை ஜயித்தனர். வெற்றி கொண்டாடினர். அதில் நாங்களே ஜயித்தோம். எங்கள் மஹிமை இது எனக் கர்வங்கொண்டனர். ஸர்வேச்வரன் இவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்கக் கருதினுர். ஒரு ஜோதிர்மயமான தூண்போல் நின்ருர். அதற்கு அடி நுனி தெரியவில்லை. அது என்ன என்று அறிந்து வா! என வாயுவை அநுப்பினர். அதை அந்த வஸ்து (யக்ஷம்) நீ யார் எனக் கேட்டது. அவர் நான் பலவானுன வாயு என்ருர். ஆனல் இந்த த்ருணத்தை அசை என அவரால் அதை அசைக்க முடியவில்லை. அக்நியை அனுப்பினர். அதனல் அதைக் கொளுத்த முடியவில்லை. ஒருவராலும் முடியாமல்போக இந்த்ரன் வந்தான். யக்ஷம் மறைந்தது! அவர் வருந்தி கர்வம் நீங்கி நின்ருர். உபநிஷத் வித்யையான தேவி அவருக்கு தர்சநம் தந்து பிரும்ம ஸ்வரூபமது. அவனன்றி அணுவும் அசையாதென கூறினுள். உலகை ஆட்டிவைப்பது பகவானே.

ஜோதிஷப் பகுதி வராது.

நமக்குப் பல்லாண்டுகளாகத் தொண்டு செய்துவந்த ஜோதிஷ பானு ஸ்ரீ இ. எஸ். கே. ஸ்வாமி, 19-5-60 காலை திடீரென அநாயாஸ மரணமடைந்ததால் ஷெவிஷயம் வெளிவராது. ஜோதிஷ ரஸிகர் பெரும் நஷ்டமடைவர்.

வருங்கால சிறுவர் நிலைதான் மோசமாகிறது.
பொது இடத்தில் பிராம்மணர்பற்றியே பேசாதே!

அக்நி கார்யத்தின் விளக்கம்.

(பக்ஷிதீர்த்தம், ய. சுப்ரமண்யதீக்ஷிதர், ஸோமயாஜி)

ப்ரணீதா. (வைகாசியீ தொடர்ச்சி.)

கிழக்கில் விடுவதால் தேவர்களும், தெற்கில் விடுவதால் பித்ருக்களும், மேற்கில் விடுவதால் பத்நீ, பசுக்களும், வடக்கில் விடுவதால் ஓஷதிகளும், மரங்களும், மேலாக விடுவதால் யக்ஞும், (கர்மா) பூமியில் விடுவதால் ஸம்வத்ஸர தேவதை (யஜமானன்) முதலியனவும் சுத்தியடைகின்றனர் என்று தாத்பர்யம். இதுதான் இந்த கர்மாவில் யக்ஞத்தில் உள்ளது போன்ற அவபிருதமாம்.

பிறகு பிருஹ்மாவுக்கு வரமளிக்கவேண்டும். வரன் என்ருல் கோ (பசுமாடு) என்று அர்த்தம். (சில விடங்களில் கறவை மாட்டுக்கும் மற்றும் சிலவிடங்களில் குதிரைக்கும் பொருந்தும் வர என்பது.) ஆனாலும் அவற்றுக்குப் பதிலாக இப்போது தக்ஷிணையைத் தான் தருகிறோம்.

உபஸ்தாநம்: தேவதைகளை நாடி துதித்தலாம். ஒரு ஸமித்தை அக்நியில் வைத்துவிட்டு பரிஸ்தரண தர்ப்பங்களை (முன்போட்ட தர்ப்பங்களை) பிரதக்ஷிணமாக போட்டப் பிரகாரம் கிழக்கு முதல் வடக்கு முடிய எடுத்து வடபுறத்தில் கிழக்கு அக்ரமாக வைத்து விட்டுப் பிறகு **அக்நெய** முதலிய மந்திரங்களாலும் சில ஶ்லோகங்களாலும் அக்னியைப் பிரார்திப்பது. அதன் கருத்து: ஓ அக்நி தேவனே! எங்கள் அபராதத்தையெல்லாம் போக்கி நல்ல பலன்களைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் நீர் ஸத்கார்யங்களைச் செய்வதற்காக ஶாஸ்திர விருத்தமில்லாத நல்ல மார்கத்தில் எங்களுக்கு நிறைய தனம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யும். இன்னது பாபகார்யம் என்று நன்ருயறிந்த நீர் எங்களிடமிருந்து மிகக் கொடுமையைத் தரக் கூடிய பாபங்களையும் அகற்றுவீராக. இந்த பேருபகாரம் செய்த உமக்கு பிரதிபலனுக நாங்களும் தங்களுக்கு மிகதிருப்தியைத் தரக்கூடியதான "நமஸ்காரம் செய்கிறோம்" என்னும்வார்த்தையைப் பலமுறை சொல்லுகிறோம். [காண் 1. ப்ர 1. அனு 14] இந்த மந்திரத்தை நியமத்துடனிருந்து ப்ரதிதினமும் அக்நியின் ஸந்நிதியில் ஜபித்தால் நிறைய ஐஶ்வர்யம் கிடைக்கும்.

ப்ராம்மணர் இதரர் பற்றி வாயே திறக்கக் கூடாது.

பாபங்களும் தொலேயும். உபஸ்தாநத்தைத் தவிர அவாந்தரமான காம்யபலனேயும் தருகிறது இந்த மந்த்ரம்.

(**मन्त्रहीनं** என்பதின் கருத்து) அக்நிதேவனே ! மந்திரக்குறைவாகவோ அங்கக்கிரியைகள் குறைவாகவோ பக்தி குறைவாகவோ என்னல் செய்யப்பட்ட ஹோமத்தை பரிபூர்ணமாய் செய்ததாக ஆக்கிக்கொள்வீர்.

(**प्रायश्चित्त।** என்பதின் கருத்து) அக்நி கார்யம் செய்யும்போது நேரக்கூடிய சில தவறுகளுக்காக தபஸ் (ப்ராணுயாமம்) ப்ராயஶ்சித்தம் முதலியன சொல்லியிருக்கின்றன. அவைகளேச் செய்யும் போதும் சில தவறுகள் நேரக்கூடும். ஆகையால் எல்லாவித தோஷங்களேயும் போக்கக்கூடிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ண என்னும் பகவந்நாமாவை அவஶ்யம் ஶ்ரத்தா பக்தியுடன் ஸ்மரிக்கவேண்டும் (சொல்லவும் வேண்டும்.)

(பிறகு நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டியது.)

சிலர் அபிவாதயே சொல்கின்றனர். அவரவர் முன்ஞேர் ஸம்ப்ரதாயப்படி செய்யவும். தேவர் ஸூர்யன் அக்னி பசு ஸந்யாஸி ஸபை ஸமுத்ரம் ஸ்த்ரீ சந்திரன் இவர்களே நமஸ்காரம் பண்ணிய பிறகு அபிவாதனம் வேண்டியதில்லே என்பது பலருடைய ஸம்ப்ரதாயம். மஹர்ஷிகள் வாக்கும் ஆகும். சிலர் ஔபாஸநாக்னிக்கு மட்டும் அபிவாதநம் செய்கின்றனர்.

ரக்ஷை: மோதிரவிரலால் கிழக்கு அல்லது ஈஶாந்யத்திலிருந்து பஸ்மாவை எடுத்து ரக்ஷைதரித்துக் கொள்ள வேண்டும். தெற்கிலிருந்தும் மேற்கிலிருந்தும் கூடாது.

இந்த கர்மா நன்ருக அனுஷ்டிக்கப்பட்டதாக ஆகும் பொருட்டு "அஞக்ஞாதாதி" மந்திரங்களும் புருஷ ஸூக்தம் முதலிய வற்றையும் பெரியோர்கள் செய்ததை யொட்டி நாமும் அவஶ்யம் செய்யவேண்டும்.

இதன்பின் பவித்ரத்தின் முடிச்சை அவிழ்த்து ஆசமனம் செய்து கர்மாவைப் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து ஸர்வதேவதா ஸ்வரூபிகளான ப்ராஹ்மணர்களேயும் திருப்தி செய்து வைக்கவேண்டும். இதனல் பகவான் ப்ரீதியடைந்து நம்மை எப்போதும் காப்பாற்றுவார்.

எவரேனும் ஏதேனும் சண்டையிட்டாலுங்கூட

அக்நியை எப்போதும் தார்யமாக உமியுடன் முட்டான் வைத்து உகையில் அமைத்து காத்து வரவேண்டும். (உகை – ஔபாஸநகுண்டம்) அப்படி முடியாத சில சமயங்களில் ஸமித்ஸமாரோபணம் அல்லது ஆத்மஸமாரோபணம் செய்து ஜாக்ரதையாக ரக்ஷித்து வரவேண்டியது. (ஸமாரோபணம்-அக்நியை ஸமித்தில் அல்லது நம்மிடத்தில் வந்திருக்கும்படி செய்வது.) ஸமாரோபணம் செய்திருக்கும் காலத்தில் பிரதி வேளையிலும் கௌணகாலத்திலாவது ஹோமம்செய்தே ஆகவேண்டும். (காலையில் உதயமுதல் 12 நாழிகைவரை ப்ராதர் ஹோமத்திற்கு முக்யகாலம். அதன்பின் ஸூர்யாஸ்தமனம் வரையிலும் கௌணகாலம். இரவு அஸ்தமனம் முதல் 9 நாழிவரை ஸாயம் ஹோமத்திற்கு முக்ய காலம். அதன்பின் ஸூர்யோதயம் வரையிலும் கௌணகாலம் எனப்படும்)

கௌணகாலத்திலும் ஹோமம் செய்யாவிடில் அக்நிக்குநஷ்டம் ஏற்படும். நஷ்டமெனில் தீ இருந்தாலும் அங்குள்ள தேவதாம்சம் அகன்று விடும். இதே போல் அக்னி தார்யமாயிருக்கும் போதும் சில அஸௌகர்யத்தால் ஔபாஸந ஹோமம் செய்ய முடியாமல் சேர்ந்தார்ப்போல் 8 வேளை ஹோமம் விட்டுப் போனாலும் கூட அக்னி நஷ்டமாகும். இந்த சந்தர்பத்தில் 7 வேளைவிட்டு 8 வது வேளையில் கௌணகாலத்திலாவது (விட்டுப் போனவைக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணிவிட்டு உடனே) அக்காலத்திய ஹோமத்தைச் செய்து விட்டால் அக்னி நஷ்டம் ஏற்படாது. இந்த சமயம் அக்னி அணைந்து போகாமல் தார்யமாயிருக்க வேண்டியதவஶ்யம். 8 வது கால ஹோமம் கௌணகாலத்திலும் செய்யாமற்போனல் தார்யாக்னியும் நஷ்டமாகும். ஸ்த்ரீகள் அக்ஷதைப் போடுவதும் அவஶ்யமான போதுதான் செய்யலாம். இரண்டொரு வேளை புருஷன் வெளியில் சென்றல் ஸ்த்ரிகள் அக்ஷதை ஹோமம் செய்யலாம். புருஷன் அஶ்ரத்தையால் செய்யாதிருந்து ஸ்த்ரீ அக்ஷதைப் போடுவதும் உசிதமில்லை. அக்ஷதைப் போடுவதும் ஏழு வேளை தான் செய்யலாம்.

ஆத்ம ஸமாரோபணம் செய்திருக்கும்போது அசுத்தமானவருடன் பேசினலும், பொய் சொன்னலும்,

---

அநாவச்யமாக பிராம்மணஜாதி நிந்திக்கப்படுகிறது.

ஜலத்தில் மூழ்கினாலும், ஸ்த்ரீசேர்க்கை நேர்ந்தாலும் அக்னி நஷ்டமாகும். ஸமாரோபணமான ஸமித்தையோ ப்ரத்யக்ஷமான அக்னியையோ ஆத்மஸமாரோபணமான தன்னையோ பிராம்மணேதர்கள் காக்கை பதிதன் ரஜஸ்வலா ஸ்த்ரீ நாய் முதலியன தொட்டு விட்டாலும் ஸமாரோபணமான ஸமித்துக்கட்டாலும் அக்னி நஷ்டமாகும். ஆத்ம ஸமாரோபணம் செய்து கொண்டவருக்கு ஶவத்துக்குப் பின்னால் போகும்படி நேர்ந்தாலும் வ்ருத்தி ஆஶௌசம் முதலியன வந்தாலும் அக்நியை உபாவரோஹணம் செய்து அதன் பின் இதரரைக் கொண்டு உபகாத ப்ராயஶ்சித்தம் ஸர்வ ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணிய பிறகு ஔபாஸன ஹோமம் செய்விக்கவேணும். ஒரு போதும் விடக்கூடாது. விட்டுப் போனால் அக்னிஸந்தானம்தான் செய்யவேண்டும். அதை பற்றியும் பிறகு எழுதுகிறோம்.

அக்னியில் ஹோமம் செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி வேதம் கூறுகிறது. இங்கு சொன்னதெல்லாம் அக்நிஹோத்ரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவைகளேயாம். ஔபாஸநத்திலும் சில அம்ஶங்கள் வருகின்றன. [கார்ஹபத்யம் வட்டமான பூர்ண சந்த்ரன் போன்ற குண்டம். அதே மூலஸ்தானம். ஆஹவநீயம் தேவ ஹோமத்திற்கான சதுரஶ்ரமான குண்டம். தக்ஷிணாக்நி மடித்த போளி போலுள்ள குண்டம். பித்ருஹோமத்திற் கேற்றது. இம் மூன்றும் த்ரேதாக்நி எனப்படும். இதில் காலை மாலை ஹோமம் செய்வது அக்நி ஹோத்ரமாம்.]

(1) கார்ஹபத்யம் என்னும் தார்யாக்னியிலிருந்து ஹோமம் பண்ணுவதற்காக காலை மாலைகளில் ஆஹவநீயத்துக்குக்கொண்டுபோய் அவ்விடம் வைக்கவேண்டும். அந்த ஸமயத்தில் ஹோமம் செய்தால் அக்னி தேவன் வஸுக்கள் ரூபமடைந்து திருப்தி யடைகிறான். (2) ஆஹவனீயத்தில் வைத்த பிறகு புகைந்து கொண்டிருக்கும் போது ஹோமம் செய்தால் ருத்ரரூபியாக இருந்து திருப்தி அடைகிறான். (3) அக்னியைப் பலப்படுத்த வைத்திருக்கும் ஸமித்துகளில் முதல் முதலில் கிளம்பும் ஜ்வாலையில் ஹோமம் செய்தால் ஆதித்ய ரூபியாக திருப்தி யடைகிறான். (தொடரும்)

சாந்தோக்ய உபநிஷத்.

ஹ்ருதயாகாஶத்திற்கு ஐந்து த்வாரங்கள் இருக்கின்றன. அதன் கிழக்கு த்வாரத்தை பிராணன் கண் ஆதித்யன் தேஜஸ் என்று உபாஸிப்பவன் தேஜஸ்ஸையும் ஜீர்ண ஶக்தியையும் பெறுவான்.

தெற்கு த்வாரத்தை வாயு காது சந்த்ரன் வியானன் இவைகளுடன் சேர்த்து ஸம்பத், யஶஸ் என உபாஸித்தால் செல்வத்தையும் கீர்த்தியையும் பெறுவான்.

மேற்கு த்வாரத்தை அபானம் வாக்கு அக்னி இவைகளைப், பிரும்ம தேஜஸ் ஜீர்ண ஶக்தி என உபாஸித்தால் பிரும்மவர்ச்சஸ்ஸையும் ஜீர்ணஶக்தியையும் பெறுவான்.

வடக்கு வழியை ஸமானன் மேகம் இவைகளை கீர்த்தியும் காந்தியும் என உபாஸித்தால் கீர்த்தியும் காந்தியும் உண்டாகும்.

மேலே உள்ள த்வாரத்தை உதான வாயுவாகவும் ஆகாசம் ஓஜஸ் மஹஸ் எனவும் உபாஸித்தால் பலமும் பெருமையும் உண்டாகும். மேலே சொன்ன ஐந்து பிரும்ம புருஷர்களும் ஸ்வர்க்கத்தின் துவாரபாலகர்கள் என அறிபவன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவான். அவனது குலத்தில் யோகி பிறப்பான்.

ஸ்வர்க்கத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததாக ஒரு ஜோதிஸ் பிரகாசிக்கின்றது. அது இந்த உலகையும் ஜநந மரணங்களையும் கடந்த ஸத்யலோகம் முதலான லோகங்களில் பிரகாசிக்கின்றது.

அத்தகைய ஜோதிஸ் நமக்குள்ளேயும் பிரகாசிக்கிறது. நன்கு கவனித்தால் அதைப் பார்க்கலாம், கேட்கலாம். நமது உடலைத் தொட்டால் அது சிறிது சூடுள்ளதாகத் தெரிகிறதல்லவா? அதே அந்த ஜோதிஸ் இருப்பதற்கு அடையாளம். இரு செவிகளையும் நன்ருக விரல்களால் மூடிக்கொண்டால் ஓடும் தேரில் உண்டாவது போலும் காளை கர்ஜிப்பது போலும் அக்னி எரிவது போலும் ஒரு சப்தம் உண்டாகிறதைக் கேட்கலாம். இவைகளை நன்ருக அறிகிறவன் அழகும் கீர்த்தியும் உள்ளவனுவான்.

இந்த உலகெலாம் பிரும்மம். பிருமத்தினிடமிருந்தே உண்டாகிறது. பிரும்மத்தினிடமே இருக்கிறது. பிரும்மத்தினிடமே முடிவில் லயமாகிறது என்று எண்ணி சாந்தனாக இருந்து உபாஸிக்க வேண்டும். இவ் வுலகில் எப்படி உருதிகொண்டு உபாஸிக்கிறானோ அப்படியே மறு பிறவியிலும் மறு உலகிலும் அம்மாதிரி பயன் பெறுவான். (இதே ஹிப்நாடிஸம் மெஸ்மெரிஸம் என்பதாம்.)

ஆத்மா மநோமயன். பிராணனையே உடலாக உடையவன். பிரகாசமுள்ளவன். ஸத்ய ஸங்கல்பன். ஆகாச வடிவன், ஸகல கர்மரூபி. காம ரூபி. ஸர்வ கந்தமாகவும் ஸர்வ ரஸ ரூபனாகவும் இருப்பவன். உலகை எல்லாம் வியாபித் திருப்பவன். வாக்கும் ஒருவித பரபரப்பும் இல்லாதவன்.

இத்தகைய ஆத்மா எனது ஹ்ருதயத்தில் நெல்லு அரிசி யவம் கடுகு இவைகளைவிடச் சிறியதாகவும் பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் இவைகளைவிட மிகப் பெரியதாகவும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பரமாத்மா நாம் முக்தி பெறுவதற்காக நமது ஹிருதயத்தில் இருக்கிறார் என்று உபாஸிப்பவனுக்கு பிரும்ம ஸ்வரூபம் ஸித்திக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஸந்தேஹமில்லை. இப்படி சாண்டில்யர் கூறுவதால் இதற்கு **சாண்டில்ய வித்யை** என்று பெயர்.

கோசவித்யை: ஹ்ருதய கமலத்திலுள்ள த்வாரங்களையும் த்வார பாலகர்களையும் உபாஸிப்பவர் வீரனான புத்ரனைப் பெறுவான் என்றது உபநிஷத். அந்த புத்ரன் தீர்க்காயுள் உள்ளவனாக இருக்க வேண்டுமென்று கோச வித்யை கூறப்படுகிறது. க்ஞானமும் மோக்ஷமுமே உபாஸநங்களுக்கு முக்ய பலன். வீரனான புத்ரன் பிறப்பதும் அவன் தீர்க்காயுஸ் உள்ளவனாக இருப்பதும் அவாந்தர பலம். (கோசம்—பணம் வைக்குமிடம்.)

மூன்று லோக வடிவமானது கோசம். இதற்கு ஆகாசம் மத்ய பாகம். பூமி அடி பாகம். திக்குகள் மூலைகள். ஸ்வர்க்கம் மேல்வழி. நாசமில்லாத கர்ம பலன் இவைகள் கோசத்தில் வைக்கப்பட்ட தநங்களாம்.

நாம் கூடியவரை பிறர்மேல் படாமலிருக்கலாம்.

அஷ்டாவக்ர கீதை.

ஒன்ருய் அழிவில்லாததாய் சாந்தமாய் சிதாகாசமாய் நிர்மலமாய் இருக்கின்ற உனக்கு பிறப்பேது? செயல் ஏது? அஹங்காரந்தான் ஏது?

நீ ஏதாவதொன்றைப் பார்க்கும்பொழுது உன்னையே தான் வேறென்ருகப் பார்க்கிருய். உன்னைத்தவிர அது வேறு வஸ்துவில்லை. ஸ்வர்ணத்தாலாகிய காப்பு வளை அங்கதம் முதலியன எல்லாம் ஸுவர்ணந்தானே.

இது நான், இது அவன், அது நானல்ல என்ற பேதங்களை விடு. எல்லாம் ஒன்ருன ஆத்மாதான் என்று எண்ணு. யாதொரு ஸங்கல்பமும் செய்யாதே. சுகமாக இருப்பாய். உன்னுடைய அக்ஞானத்திஞல்தான் உலகத் தோற்றம். உண்மையாக நீ ஒருவன்தானிருக்கின்ருய்! உன்னைத்தவிர ஜநந மரண முள்ளவனே ஜநந மரண மில்லாதவனே வேறு ஒருவனுமில்லை.

இந்த உலகம் வெறும் பிராந்திதான். உலகமாகத் தோன்றுவது என்றும் ஸ்திரமாக இருக்கக்கூடிய உண்மை பொருளில்லை. ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன்கு உணர்ந்தபின் ஒன்றும் நிற்காது. ஆத்மாவினிடமே சமனமாகும்.

ஸம்ஸாரக் கடலில் ஜீவனுகவே ஒருவன்தா னிருந்தான். இருக்கிருன். உண்டாகப் போகிருன். எல்லாம் ஒன்ருனதால் உனக்குப் பந்தமுமில்லை, மோக்ஷமுமில்லை.

ஸங்கல்ப விகல்பங்களைக் கொண்டு மநதில் கலக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதே. நீ சின்மயன் என்பதை நினைத்து ஶாந்தனுக இரு. ஆநந்த வடிவமான உனது நிஜ ரூபத்திலே நிலைத்திரு.

வேறொன்றையும் தியாநம் செய்யாதே! எதையும் மநதில் எண்ணுதே. நீ தான் ஆத்மா. நீ முக்தி பெற்றவன் என்று நன்கு திருடமாக உணர்ந்தால் நீ செய்யவேண்டியதென்ன இருக்கிறது?

16-ம் அத்யாயம்: பலவகை சாஸ்த்ரங்களைக் கேட்டதாலும் பிறருக்குப் போதிப்பதாலும் மாத்ரம் ஆத்ம நிலை

அதுவும் கூட்டத்தில் முடியாதென்பது நிதர்சநம்.

ஏற்படுவதில்லை. அந்த சாஸ்த்ர வாஸனையையும் மறந்து ஆத்ம நிலையில் நிற்கவேண்டும். போகங்களை அநுபவித்தாலும் கர்மாவைச் செய்தாலும் ஸமாதியிலீடுபட்டாலும் ஸர்வ ஆசைகளையும் விட்டாலன்றி மநதிற்கு சாந்தி ஏற்படாது.

ஆயாஸத்துடன் செய்யும் ஸகல கார்யங்களும் துக்கத்தைத்தான் தரும். இதை ஒருவரும் அறிவதில்லை. ஆசைகளை விடு என்ற உபதேசத்தைக் கடைப்பிடித்தால் சுகம் ஏற்படும்.

கண்ணை மூடுவது திறப்பது என்ற கர்மாவில் ஈடுபட்டவனுக்குக் கூட கஷ்டம் இருக்கிறது. அதைக் கூட விட்டவனுக்குத் தான் ஸுகம். மற்றவனுக்கில்லை.

இதைச் செய்துவிட்டேன். இதைச் செய்யவில்லை என்ற த்வந்த்வங்கள் கூட மநதில் தோன்றக் கூடாது. தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களில்கூட இது வேண்டும், இது வேண்டாம் என்ற எண்ணங் கூடாது.

நான் விரக்தன். விஷயங்களில் வெறுப்புள்ளவன். நான் ராகீ. விஷய ஆசை யுள்ளவன். ஸம்ஸாரீ. விடுபட்டவன் முதலிய எண்ணங்கள் அறவே அற்ருல்தான் மநஸ் ஶாந்தி தோன்றும்.

இது வேண்டும். இது வேண்டாம் என்ற எண்ணமே ஸம்ஸார மரத்திற்கு மூலையாகும். ஆசை உள்ளவரையில் ஶாந்திக்கு இடமில்லை.

ஒரு கார்யத்தைச்செய்ய ஆரம்பித்தால் ஆசை வளருகிறது. எந்த கார்யத்தை வேண்டாமென மறுக்கிறோமோ அதில் த்வேஷம் உண்டாகிறது. ஆதலால் குழந்தைபோலிரு. ஆசை வெறுப்பு முதலிய த்வந்த்வங்களை விட்டிரு.

ராக முள்ளவன் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதே என்ற காரணத்தால் ஒரு ஸமயம் ஸம்ஸாரத்தை விட்டுவிட விரும்புவான். அதனுல் பிறகு கஷ்டப்படுவான். உண்மையான வைராக்ய முள்ளவனே ஸம்ஸார மிருந்தாலும் துக்கத்தை அநுபவிப்பதில்லை. அதை அகற்ற முற்படுவதுமில்லை.

ஒருவரை என்மேலே படாதே என்று கூறினுல்

பாலர் பகுதி.

பால பாரதம்.

துரோண பர்வா.

கே : ஆஹா ! காண்டீவத்தை எவரேனும் நிந்தித்தால் அவரைக் கொல்வதாக பார்த்தன் பிரதிக்ஞை என கேட்டிருக்கிறேன் என்ன நடந்தது ?

ப : பிரதிக்ஞையின்படி தர்மரைக்கொல்ல கத்தியை எடுத்தான். பகவான் அதைத்தடுத்து "பெரியோரை நீ என்று ஒருமையில் கூறினலும் நிந்தித்தாலும் அவரைக் கொன்றது போலாகும்" என்ருர்.

கே: ஆஹா ! நல்ல யுக்தி ! அர்ஜுனன் தர்மரை நீ, போரில் என்ன ஸாதித்தாய் ? அடிபட்டு தோல்வியுற்ருய் எனக்கூறி அவரை கொல்லாமல் விட்டிருப்பான்.

ப : ஆம் ! ஆனல் தன் தமயனை நிந்திப்பவரைக் கொல்வதாக பிரதிக்ஞை செய்திருந்தபடி தன்னையே கொல்ல முயற்சித்தான்.

கே : அடடா? என்ன கஷ்டம்? இதிலிருந்தும் பகவான் அவனை எப்படி காப்பாற்றினர் ?

ப : ஆத்ம ஸ்துதி செய்துகொண்டால் ஆத்மஹத்திக்கு ஒப்பாகும் எனக்கூறி அதை அடக்கினர்.

கே : மிக விசித்ரமான விஷயம் இது. ஸர்வக்ஞனை பகவானுக்குத் தான் தெரியும். ஸமமான வீரர் கர்ணர்ஜுனர்கள். யுத்தமும் மிக உக்ரமாக நடந்திருக்குமே ?

ப : ஆமாம்! பகவானும் பீமனும் அடிக்கடி பார்த்தனை உத்ஸாஹமூட்டினர். கர்ணன் நாகாஸ்த்ரம் ஒன்றை வைத்திருந்தான் பார்த்தனைக் கொல்ல. அதை விடும்போது தலைக்கு நேராக குறி பார்த்தான். பகவான் காலால் தேரை அழுத்தி அந்த பாணம் கிரீடத்தை அடிக்கும்படி செய்தார். அதனல் தலைக்கு வந்தது தலைப்பாவுடன் போயிற்றென ஒரு பழமொழியும் தோன்றிற்று.

அது கொலைக்குற்றத்தைவிட அதிகமாகக் கருதப்படும்

கே: இங்கும் பகவானது அருளே அவனைக் காத்தது? மேலே.

ப: கர்ணனது தேர் பிராம்மண சாபத்தால் பூமியில் அமிழ்ந்தது. பசுங்கன்றுமீது தேரையோட்டி அதைக் கொன்றதால் முக்யமான காலத்தில் உன் தேர் பூமியில் அழுந்தும் என சபித்தார் பிராம்மணன்.

கே: கர்ணன் என்ன செய்தான்?

ப: கீழே இறங்கி சக்ரத்தைத் தூக்கிவைக்கும் வரை யுத்தம் செய்யாதே எனக்கூறி பூமியில் இறங்கினான். பகவான் இதுதான் ஸமயம் அவனைக்கொல் என்றார்! கொன்றான்.

கே: அப்பா! பெரிய பளுவு குறைந்தது. இனி ஜயம் விரைவில் தானில்லையா?

ப: கிருஷ்ணனே வியந்து, பார்த்தா! கர்ணவதம் உன்னால், என்னால், குந்தியால், பூமியால், இந்த்ரனாலும் நடந்தது என்றார்! அந்த உத்ஸாஹத்தால் பீமன் லக்ஷக்கணக்கான ஸேனைகளைக் கொன்றான்.

கே: பிறகு யாருக்கு ஸேநாபதி பதவி அளித்தான்?

ப: பாக்கி சல்யன் தானே பெருந்தலை. அவரை ஸேநாபதியாக்கினான்.

கே: இதுவரை வந்த கௌரவ ஸேநாபதிகள் அனைவரும் யம லோகம் சென்றனர். பாண்டவ ஸேநாபதி திருஷ்டத்யும்நன் சிரஞ்ஜீவியாக இருக்கிறான். மேலே.

ப: அது தான் கடைசி நாள். பதினெட்டாம் நாள் யுத்தம். தர்மர் சல்யனையும் அவன் தம்பியையும் கொன்றார். பீமன் பாக்கியுள்ள துர்யோதநன் தம்பிகளைக் கொன்றார். துர்யோதநன் இதைக் கண்டு குதிரை மீதேறி வெகுதூரம் சென்று பதுங்கிக்கொண்டான்.

கே: கஷ்டம்! மண்ணாசையால் பலரை மாளவைத்தான். பெரியோர் சொல்லைக் கேட்டிருந்தால் இந்த கதி வந்திருக்காது. பிறகு என்ன நடந்தது?

புருஷர் இதர ஸ்த்ரீகளை அடி, வாடி எனக்கூடாது.

ப : துர்யோதநன் ஒரு ஆழமான மடுவில் முழுகி மறைந்திருந்தான். தேடித்தேடியும் அவன் அகப் படவில்லை. பீமனுக்கு மாம்ஸம் கொண்டு தரும் வேடர்கள் கூற, பீமன் அங்கு சென்று "இதோ வீரலக்ஷணம்? இறந்தால் ஸ்வர்க்கம்! ஜயித்தால் பூமி! பேடியாயிராதே? குல கௌரவத்தைரக்ஷி!" என கோஷித்தான்.

கே : இதைப் பொருக்க மாட்டானே அவன்? வெளியில் வந்தானு?

ப : ஆமாம்! தர்மராஜனது தர்ம சிந்தையைப் பார்! மஹா பலிஷ்டனான துர்யோதநனே, எங்களில் நீ எவர் ஒருவரை ஜயித்தாலும் நாங்கள் தோத்தவ ராவோம். யாரோடு யுத்தம் புரிகிறாய்? என்று கேட்டார்.

கே : அடடா? இவர் சும்மா இருக்கக்கூடாதா? நீ வா? என தர்மரை அழைத்து கதையால் அடித்திருந் தால் என்ன கதி?

ப : துர்யோதநன் மஹாபலசாலி ஆனதால் இனி பிழைத்திருந்தாலும் நல்லதல்ல. என எண்ணிய தாலும் பீமனையே அழைத்தான். மற்றவர் முன் னிலையில் இருவர்க்கும் கதா யுத்தம் நடந்தது. பலராமரும் தீர்த்த யாத்ரையிலிருந்து வந்தார்.

கே : பகவானது அருளால் பீமன் பிரதிக்ஞை பூர்த்தி யாகி இருக்கும்?

ப : துர்யோதநனது தொடையை முறித்து இடது காலால் அவன் தலையை உதைத்தான் பீமன். தர்மர் துர்யோதநனை ஸமாதானப் படுத்தினர். தன் சிஷ்யனுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைக் கண்டு பலராமரும் பீமனைக் கடிந்தார்.

கே : பாண்டவர் வெற்றியுடன் ஊர் திரும்பினர்களா?

ப : ஜயித்தவன் ஏற்கவேண்டியதான சத்ருவின் கூடா ரத்திற்கு வந்தார்கள். அங்கு ஒரு ஆச்சர்யமான

இது மிக கேவலமான தப்பென கருதப்படுகிறது.

விஷயம். வழக்கத்திற்கு விரோதமாக அர்ஜுன! நீ இறங்கு முதலில் தேரை விட்டு என்ருர் பகவான்.

கே: ஸாரதி யன்ரோ முதலில் இறங்கி பராக் கூறி யஜமானனைப் பின்னற் இறக்கவேண்டும்?

ப: அப்படி அன்று செய்திருந்தால் அர்ஜுநன் தேரோடு எரிந்திருப்பான். அதனுல் அவனை இறக்கி விட்டு பகவானும் வேகமாகக் குதித்தார்?

கே: ஏனப்படி? அதென்ன விஷயம்?

ப: அந்த தேர் காண்டவநத்தில் அக்கி பகவான் தந்தது. அன்றியும் பீஷ்மாதிகள் பிரயோகித்த பிரும்மாஸ்த்ரம் முதலியன பகவான் தேரிலிருப்பதால் அதைக் கொளுத்தாதிருந்தன. கார்யம் முடிந்தவுடன் அதன் வீர்யத்துக்கு இடமளித்தார்.

கே: இது எல்லாவற்றையும்விட மிக மிக ஆஸ்சர்யகரமானது. மேலே என்ன நடந்தது?

ப: பகவான் பாண்டவர்களை அன்றிரவு கூடாரத்தில் தங்காமல் ரோதவதி என்ற நதி தீரத்தில் வஸிக்கும்படி செய்தார். தர்மர் வேண்டிக் கொண்டபடி 100 பிள்ளைகளையும் இழந்த மஹா பதிவிரதையான காந்தாரியை ஸமாதானப்படுத்த ஹஸ்திநாபுரம் சென்ருர்.

கே: அவளது நிலை மிக மோசமானது. பாவம்! எப்படி ஸமாதானமடைவது?

ப: கிருஷ்ணன் அவரவர் கர்மாவின்படியே தான் நடக்கும் என்று கூறினுர். தான் அந்தியகாலத்தில் புத்ரரில்லாமல் இறப்பதுபோல் நீயும் புத்ரர்களைப் பறி கொடுத்துப் பின்னர் இறப்பாய் என பகவானுக்குச் சாபம் அளிக்க அதைப் பெற்றுத் திரும்பினுர்.

உபமன்யு பக்த விலாஸம்.

24 பெருமிழலை குறும்ப நாயனர் (மிதிலாத்விஜசூரர்.)

மிதிலா தேசத்திலே மிதிலாத்விஜர் என்ருெர் வேதியரிருந்தார். சிவபக்தி சிவயோகங்களால் அணிமா முதலிய அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்களைப் பெற்ருர். சிவனடியார் தொண்டும் அடியாருக்கு அருசுவை அன்னம் அளிப்பதுமே அவருக்கு முக்ய தவமாயிருந்தது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வெள்ளானை மீதேறி கைலை செல்வதை நிஷ்டையிலுள்ள த்விஜர் கண்டார். இனி இங்கென்ன வேலை? என யோகத்தினுல் உடலை உதறித்தள்ளி கைலாஸம் சென்ருர்.

25 காரைக்கால் அம்மையார் (பூதவதீ)

தென்னுட்டில் ஶார்ங்கரீவநம் (காரைக்கால்) என்ற ஊர் வாணிபர் நிறைந்த இடம். ஆங்கு தநதத்தர் என்ற வைச்யருக்கு புநிதவதீ என்ருெர் பெண் பிறந்தாள். குணத்திலும் குலத்திலும் அழகிலும் இவளுக்கேற்ற நாகைப்பட்டணத்திலுள்ள பரமதத்தர் என்பவருக்கு மணம் செய்வித்தார் தந்தை. புநிதவதி சிவபக்தியிலீடுபட்டவள். பதியே சிவனென பரிந்து பணிவிடை செய்வாள். பரமதத்தருக்கு ஒரு வியாபாரி ஒருநாள் மிகச்சிறந்த இரு மாங்கனிகளை அளித்தான். அதை அவர் தம் மனைவியிடமளித்து வியாபாரத்திலிடுபட்டார்.

பசியென்று வந்த சிவனடியாருக்கு அன்னமளிக்கும்போது அரிய அந்த மாங்கனியையும் பரிமாறினுள். கணவன் வந்து உண்ணும்போது மிகுந்த கனியை இலையிலிட்டாள். கனி நன்ருக இருக்கின்றது. மற்றதையும் அளி என்ருர் பதி. அந்த பழம் அதிதியின் குக்ஷிக்கன்ருே சென்றது? என் செய்வாள்? அடியாருக்கிட்டேன் எனலாம். ஆனல் அவர் உத்தர

வின்றி அப்படித் தந்தது. ஸதிக்கேற்ற தல்லவே! உள்ளே சென்று சிவனே! என் செய்வேன்? என்ருள்.

முற்கனியிலும் சிறந்த மணமும் ருசியுமுள்ள ஒரு கனி தந்தார் சிவன். அதைப் புஜித்த பரமதத்தன் ஆஹா! இது இதுவரை சுவைக்காத கனி! எங்கிருந்து பெற்றனளிதை? புனிதவதி! இனிது! இனிது! இன்னெரு கனிதருவாயா? என்ருர். என் செய்வாள்! கணவன் விருப்பைப்பூர்த்தி செய்வது தம் கடமை! ஆனல் எத்தனை முறை சிவனை யாசிப்பது? என தயங்கி வேறு வகையின்றி சிவனை வேண்டினள். சிவனும் அருளினர். ஆனல் அவனது கையிலிருந்து திடீரென மறைந்தது மாங்கனி.

ஆச்சரியங்கொண்ட பதி பத்நியின் மூலமாக உண்மை உணர்ந்தான். சிறந்த சிவனருள் பெற்ற புனிதவதியை மனைவியாக நினைப்பது தவறென உணர்தான். அதை அவளிடம் கூருமல் வாணிப நிமித்தம் வெளியூர் செல்வதாகக்கூறி வேறிடம் சென்று வேறு மனைவியை மணந்தான். அவர்களுக்கோர் பெண்ணும் பிறந்தது. முதல் மனைவியிடமிருந்த மதிப்பினல், அக் குழந்தைக்கு அவள் பெயரான புனிதவதி என்றே நாமம் சூட்டினன். இதை யறிந்த புனிதவதியார் கணவனிருப்பிடம் சென்ருள். பரமதத்தர் பரம ஸந்தோஷமடைந்தார். புனிதவதியாரின் திருவடியில் விழுந்து பணிந்து அவளது பக்தியைப் போற்றினர்.

அவளும் இனி இல்லறம் நமக்கில்லை! துறவறமே சிறந்ததெனக் கருதினள். ஒரு பெண் தனியே ஸஞ்சரித்தல் தகாது என யோசித்தாள். தனக்குப் பேயுருவம் தரும்படி சிவனை வேண்டினள். கைலையைக் காண பேரவாகொண்டாள். சிவன் ஸஞ்சரித்த இடத்தில் நமது காலை வைக்கலாமோ என அஞ்சி சிரஸால் நடந்தாள்! கருணை மூர்த்தி கைலாஸநாதன் அம்மையே வா என அழைத்து அவளருகே வந்து வேண்டிய வரங்களைத் தந்தார். திருவாலங்காட்டிலே தனது நடன ஆனந்தத்தைத் தர்சிக்கும்படி கூறினர். காரைக்காலம்மையார் அங்கு சென்று பல பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்தாள்.

ஸஹிக்க முடியாதபடி சிலர் தீங்கிழைத்தாலும்

26. அப்பூதி அடிகள் (தத்பூதி).

சோளதேசத்தில் சசாங்க புரம் எனும் திங்களூர் என்ற ஊரில் பிரும்ம குலத்தில் ஒரு சிவபக்தனை வேதியனிருந்தார். அவர் திருநாவுக்கரசரிடம் பேரன்பு பூண்டு அவர் தொண்டனுக இருந்து அப்பூதி அடிகள் என காரணப் பெயர் பெற்றவர். குளம் வெட்டுதல் சாலை அமைத்தல் தண்ணீர் பந்தல் வைத்தல் முதலிய பூர்த்த தர்மத்தில் ஈடு பட்டாரவர். தானமைத்த ஒவ்வொன்றிற்கும் அப்பர் சாலை, அப்பர் குளம், அப்பர் தண்ணீர் பந்தல் என்றேபெயரிட்டார்.

ஒவ்வொரு க்ஷேத்ரமாக தர்சநம் செய்துவரும் அப்பர் திங்களூர் சென்றூர், ஆங்கு தன் பெயரிடப்பட்ட ஒரு தண்ணீர் பந்தலில் எல்லோருக்கும் நீர் மோர் அளிப்பதைக் கண்டார். இதற்கு தன் பெயரிடப் பட்ட காரணம் யாதென அறிந்தார். இங்ஙனம் தன் பால் பேரன்பு பூண்ட பெரியாரை தர்சிக்க அவரில்லம் சென்றூர். சிவ பக்தர் இருவரும் சேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் நமஸ்கரித்து தழுவி யோகக்ஷேமம் விசாரித்தனர். இறைவன் பெயரை விட்டு அமைத்தவன் பெயரை விட்டு எவன் பெயரையோ வைக்கக் காரணம் யாதென்றூர் அப்பர். நீர் அப்பர் பெருமையை அறியாதவர் போலிருக்கிறது. கற்றூணுடன் கடலில் தள்ளிய போதும் நற்றுணை நமச்சிவாயமே என்று சிவன் பெருமையை விளக்கியவர், வேறு யார்? என்றூர் அடிகள். சிறந்த பக்தனிடம் இன்னும் தன்னை மறைக்கலாகாதென உமது பேரன்புக்குப் பாத்ரமான அப்பன் நானே என்றூர். அடிகள் ஆநந்த வெள்ளத்தில் முழுகினூர். அறுசுவை அன்னத்துடன் ஆதித்யம் செய்தார்.

தோட்டத்திலிருந்து வாழ இலை, அறுத்துவரச் சென்ற அடிகளின் புத்ரனை அரவம் தீண்டி அங்கேயே விழுந்திறந்தான். இதை அறிந்தால் அப்பர் ஆதித்யம் ஏற்கமாட்டார் என்று அவ்வுடலை மூடி வைத்துவிட்டு அடிகள் மனைவி அன்னமளித்தாள். அப்பரிடம் வீபூதி பெற அனைவரும் வந்தனர். இறந்தவன் எப்படி வருவான்?

அவன் பெயர் பெரிய திருநாவுக்கரசு. அவனும் வரட்டுமென்ருர் அப்பர். அவன் இப்போது வரமாட்டான். என்று கூறி உணவு அளித்தனர். ஐயங் கொண்ட அப்பர் அவனும் வரட்டும் பிறகுண்போம் என்ருர். என் செய்வது?

அடிகள் உண்மையைக் கூறநேர்ந்தது. புத்ரன் மரணத்தைமதியாமல் தனக்கு விருந்தளிக்கும் அடிகளை மெச்சி ஒரு பதிகம்பாடினுர். உறங்கி எழுந்தவன் போல எழுந்தான் இறந்தவன். எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் அன்னமளித்தாள் மனைவி. திருப்பழணப்பதிகத்திலே அப்பூதி அடிகளின் பெருமையை விளக்கினுர் அப்பர். அடிகளும் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

27. திருநீலகன் நாயனுர் (நீலநக்நர்)

ஶாஸ்த்ர மங்கலமெனும் சாத்தமங்கலத்தில் வேதியர் வம்ஶத்திலுதித்த நீலநக்நர் சிவபூஜை அடியார் ஆராதநம், இவைகளையே முக்ய தவமாகக் கொண்டவர். ஒருநாள் திருவாதிரையில் மஹேசனை மனைவியுடன்கூடி அர்ச்சித்தார். அருகில் அமர்ந்து அரும் பஞ்சாக்ஷரி மந்த்ரத்தை ஜபித்தார். அச்சமயம் மேலிருந்து சிவலிங்கத்தின் மீது ஒரு சிலந்தைப் பூச்சி விழுந்தது. அவர் மனைவி உடனே எழுந்தோடி அதை தன் வாயால் ஊதினுள்.

சிலந்தி விஷம் மேல் பட்டால் உடலெல்லாம் தடிப்பு தடிப்பாகத் தோன்றும். உடனே ஊதினுல் பூச்சியும் ஓடும், தழும்பும் தோன்ருதென்பது சான்ருேர்முறை. ஊதும்போது அவள் வாய் எச்சிலுடன் கூடிய காற்று சிவசிரஸில் பட்டது அபசாரம் என்பது நக்நரின் எண்ணம். ஆதலால் தன் மனைவியைக் கடிந்தார். அந்த எச்சில் நீங்க திவ்யாபிஷேகம் செய்தார். சிவ அபசாரம் செய்த நீ என் முகத்தில் விழிக்காதே என்று அவளை விலக்கினுர்.

கருணைக் கடலான பகவான் இரவில் தனது ஸ்வரூபத்தை நக்நருக்குக் காண்பித்தார். அவர் மனைவி ஊதிய இடம் தவிர மற்றெல்லாவிடத்திலும் தழும்பு தோன்றியதைக் காட்டினுர். (தொடரும்)

யார் என்ன செய்தாலும் உதாஸீநமாக இரு.

பிள்ளைப் பேறு.

பாரதகேஸரி, ஸ்ரீ T. S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள்.

சகுந்தலை தொடர்ந்து பேசுகிறாள். "அரசே, இவன் தங்களுடைய புத்ரன் என்பதற்கு இவனே தக்க சாட்சி. வேறு சாட்சி எனக்கு எதற்கு? இவனை நன்றாகக் கூர்ந்து கவனியுங்கள்; ஸபையோர்களும் நன்கு கவனித்துத் தீர்ப்புக் கூறட்டும்.

गतिस्स्वरः स्मृतिस्सत्वं शीलं विज्ञान विक्रमौ ।
धृष्णुता प्रति भा चेयमावर्ता रोमराजयः ।
समा यस्य यदिस्युस्ते तस्य पुत्रो न सम्शयः ।

உருவம், சாயல், பார்வை, மொழி, நடை யாவும் தங்களுடைய பிம்பமாக அமைந்திருப்பதை யார் மறுக்க முடியும்? தான் பெற்ற பிள்ளையிடம் எந்தத் தகப்பனாவது பகை பாராட்ட விழைவானோ? பிள்ளைதான் அவ்வாறு இருப்பானோ? இது இயற்கையில் அமைந்த தெய்வீகப் பிணைப்பு. இதை முறிக்கப் பார்ப்பது மிகவும் கொடிய பாபமன்றோ?

புத்ரனை (பாலகனை) ஸ்பர்சிப்பதற்கு இணையான ஸுகம் உலகில் எதுவும் இல்லை என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைதான். உலகில் பெற்றோர்கள், பிள்ளைகளை மடியில் வைத்து, அணைத்து, உச்சி முகர்ந்து,

"குழந்தாய்! நீ என் சரீரத்தில் ஒவ்வொரு அவயவங்களினின்றும் தோன்றியிருக்கிறாய். முக்கியமாக என் ஹிருதயத்தில் ஏற்பட்ட, அன்பின் பெருக்கே உன்னை உண்டாக்கி யிருக்கிறது. நானே மறுபடியும் உன்னுடைய உருவத்தில் வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய

நம்மையோ ஜாதியையோ நிந்தித்தால் பேசாதே.

பிராணன் உன் வசப்பட்டது. உன் மூலமாக என் ஸந்ததி குறைவில்லாமல் வளர வேண்டும். நூறு வருஷம் ஸுகமாக ஜீவித்திருப்பாய் " என்று கூறுகின்றனர். [இவை ஸத்தியத்தில் தோய்ந்த வேத வாக்கியங்கள். ஆதலாலிந்த வாய்மைமொழிகள், பிள்ளையின் சரீரத்தில் ஒவ்வொரு அணுவிலும் தங்கி அவனை வளர்க்க திடம் பெறுகின்றன.] இதை "ஜாத கர்மா" என்றும் இதை ஒவ்வொருவனும் தன் பிள்ளைக்கு செய்விக்க வேண்டியவன் என்றும் பெரியோர்கள் விதித்துள்ளனர். நீர் இதை அறியீரோ? மன்னவா! தரும சாஸ்திரங்கள் பொய் சொல்லி பிழைக்க வைக்காது. அவைகளை அவ்வப்பொழுது ஏற்பது கடினம் என்று நினைந்து அவைகளைப் புறக்கணிக்க முற்படுபவன், தன் அழிவைத் தானே தேடிக்கொள்ளுகிறான். நீரோ, வேந்தர் வேந்தன்.! உமக்குத் தெரியாத தரும சாஸ்திரமா? ஆராய்ந்து தெளியாத புத்தி உமக்கா! அல்லவே அல்ல. இது என் குற்றமே. நான் பிறந்தபொழுதும் அநாதையாகக் கிடந்தேன். பெற்றோர்களோ மிக மிகப் பெரியோர்கள்! விசுவாமித்ரரும் மேனகையும் என்னைப் பெற்றெடுத்து விட்டுப் போயினர். நான் மாலையிட்ட மணாளனோ, இந்த மாநிலம் போற்றும் சக்ரவர்த்தி. எனினும் நான் அநாதையாகவே நிற்கிறேன். என் பரிபவம் இந்த உம்முடைய பிள்ளைக்கு ஏற்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். இவனை நான் மூன்று வருஷம் சுமந்து பெற்றேன். பிறக்கும்பொழுதே அசரீரி இவனை உலகிற்கு அறிவித்தது. அடவியிலுள்ள தபஸ்விகளும் பெரியோர்களும் இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். இவனுக்காக உம்மை மறுபடியும் சரணம் அடைகிறேன். இக் குழந்தையைக் காப்பாற்றும்.

சகுந்தலையின் உருக்கும் வாக்கை மறுத்து அரசன் மீண்டும் கடும் சொற்கள் பல பேசி, அவளை ஏசினான்.

அவளோ சிறிதும் கலக்கமின்றித் தன் கண்கள் கனல் வீசத் தன் நேர்மையைத் தெரிவிக்கிருள்.

‘‘அரசே ! நான் முன்பு சொன்னது போலவே உம்முடைய தவறை நீரெண்ணியும் பார்க்கத் துணியவில்லை. பிறருடைய குற்றத்தைப் பார்க்கிறதே கார்யமாக வைத்துக்கொண்டீர். இந்த மூர்க்கர்களுடைய பழக்கம், உமக்கு ஏன் வந்தது? கொடியவனை நல்லவனுகவும் நல்லவனைக் கொடியவனுகவும் பேசும் கூட்டுறவும் இங்கு உமக்கில்லை.

பிறருடைய துக்கம் கேட்டு மனம் சகிக்காதவன் அரசன். தன்னுட்டில் ஒரு சிறு பிரஜைக்கும் துயரம் ஏற்படப் பொறுக்காதவன் அரசன். அப்படியிருக்க, இந்த தர்ம ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் தாங்கள் தங்கள் கண்ணெதிரே கதறி நிற்கும் ஒரு பதிவிரதையையும், பாலகனையும் கண்ணெடுத்தும் பாராமல் வீண் வசைமாரி பெய்கிறீர். இது முறையல்ல.

सुखं जीवन्ति दोषज्ञामूर्खा दोषानुदर्शिनः ।
ये तु वाच्याः परैस्सन्तः परानाहुस्तथा विधान् ॥

பெரியோர்களைப் பணிந்து போற்றும் குற்றமில்லாத ஒரு ஸாதுவை ஒரு துஷ்டன், வலுவில் இழுத்து இவன் மகா துஷ்டன் என்று பறைசாற்றித் திருப்தி அடைகிருன். தன் குற்றம் மலிந்தவன் குணமுள்ளவன் ஒருவனைப் பின்பற்ற முடியாமல் அவனை நிந்தித்து ஆனந்தமடைகிருன். அவனுக்கு இதைத் தவிர வேறு செயல் இல்லை.

अतो हास्यतरं लोके किंचिदन्यन्न विद्यते ॥

இது உலகின் கொடியவர்களின் விநோதமான போக்கு. அதற்குத் தாங்கள் உட்பட வேண்டாம். பிள்ளைகள் ஆறுவிதம் : உரிய மனைவியிடம் பிறந்தவன்,

அநாதையாய்க் கிடந்து ஆதரவு காட்டப்பட்டவன், ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டவன், அபிமான புத்ரன், விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன், இவர்களோடு, விவாகம் ஆகாத கன்னிகையிடம் பிறந்து வளர்க்கப்பட்ட கானீனன் என்பவனும் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிறுன். இவர்கள் ஆறுபேரும் சொத்துக்கு உரியவர் என்பது மனுவின் வாக்யம். இந்தப் பிள்ளையோ விதிப்படி விவாகம்செய்துகொண்ட ஒரு குலமங்கையிடம் ஜனித்த உம்முடைய மற்ருெரு சரீரமே.

எத்தனையோ யாகங்களையும், தவத்தையும் செய்து ஒருஸத் புத்ரனை அடைகின்றனர். அந்த ஸத் புத்ரர்கள் நூறுபேர்களை தியாகம் செய்தாவது ஒரு ஸத்யத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியது என்பது பெரியோர் கண்ட உண்மை. ஸத்யத்தைப் பாதுகாப்பதைப் போல் ஒரு தர்மமோ ஒரு கர்மமோ வேறெங்கும் எதுவுமில்லை.

सर्वे वेदाधिगमनं सर्वतीर्थावगाहनं ।
सत्यस्येव च राजेन्द्र कलांनार्हन्ति षोडशीं ॥
नास्ति सत्यसमो धर्मो नसत्याद्विद्यते परं
आत्मानं सत्य धर्मांच पालयेथा महीपते ।

ஆதலால் உம்மையும் (உம்மை என்றதும் உம் முடைய வடிவமான இந்தப் பிள்ளையையும்) நீர் முன் பளித்த ஸத்யத்தையும், உம்முடைய (மனைவியாகிற) தர்மத்தையும் காப்பாற்றும். இது உமக்கு உயர்வுதரும். இதற்கும் செவி சாய்க்காவிடில் என்னைப் பற்றியோ பிள்ளையைப் பற்றியோ கவலை வேண்டாம். இவனுடைய பிறப்பின் மேன்மை என்ருவது ஒரு நாள் இவனை சக்கர வர்த்தியாக ஆக்கிவிடும். என்னைப் பற்றியோ கவலை யில்லை. நான் முன்போல் தபஸ்வினியாக வனத்தில் இருப்பேன். இதோ போகிறேன்! இனி எனக்கு இங்கு

என்னவேலை ?" என்று கோபம் தெறிக்கப் பேசிமுடித்து, சிறுவனுடன் வனம் நோக்கிப் புறப்பட்டாள்.

அது சமயம் அங்கு அசரீரி முழங்கிற்று. சகுந்தலை யின் வாக்கு ஸத்யமே! என்று உறுதிப்படுத்தியது. ஸபையினரும் ஏக மனதாக ஆமோதித்து அரசனை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டினர். அதற்கு முன்பாக அரசனே எழுந்துவிட்டான். சகுந்தலையை நோக்கி 'இவள் என் பாரியை, இவன் என் புத்ரன்' இதை நான் முன்பே அறிவேன். நீங்களும் இதை அறிந்து ஆமோதிக்கவே நினைத்து, இத்தனை நேரம் பொறுமையைக் கடைபிடித்தேன்.

பிறகு துஷ்யந்தன் சகுந்தலையை அழைத்து ஆதரவும் அன்பும் கனியப் பேசி, தன் பிழை பொறுக்கச் செய்து, எல்லோரும் அறிய அரியணையில் அவளை அமர்த்திக்கொண்டான். அந்தப் பிள்ளையை அணைத்து "இவனை என் வரவு காணும்வரை மூன்று வருஷம் நீ ப³ரித்தாய் (சுமந்தாய்). உன் வாய்மைக்காகவும், தேவர்களுடைய கட்டளைக்காகவும், எனக்காகவும் இவனை நான் ப³ரிக்கப் போகிறேன். இவனால் இனி இந்த உலகம் ப³ரிக்கப்படப்போகிறது. இவன் கீர்த்தியால் இவ்வுலகம் பாரதி என்று அழைக்கப்படும். இவனால் இந்தக் குலத்திற்கே 'பாரதம்' என்ற பெயரும் ஏற்படும்" என்று சொல்லிப் பெருமை அடைந்தான்.

தார்மிகச் செய்திகள்.

ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி: கல்கத்தா பூனா முதலிய பல இடங்களிலிருந்து ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி நடந்த வைபவம் பற்றிக் கடிதங்கள் வந்தன. முழுமையும் இடமில்லாததால், பிரசுரிக்க முடியவில்லை. மன்னிக்கவும். ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தியில் ஸ்ரீ சங்கரர் ஸம்பந்தமான விஷயமே முக்யமென விநயத்துடன் தெரிவிக்கிறோம்.

காரணமின்றிக் கடிந்தாலும் திட்டினாலும் பொறு.

நூல் அறிமுகம்.

ஸ்ரீ காமகோடி ப்ரதீபம்: வையாசிமாத இதழில் ஸ்ரீ ரகுநாத அய்யரின் (ஹிந்து ஆசிரியர்) இரு கவிகள் கண்ட காஞ்சி என்ற தும் ஜம்புகேஶ்வரம் கும்பாபிஷேகச் செய்தி ஸ்ரீ மதாசார்யாள் படம் இவை தலை சிறந்து விளங்குகின்றன. ஆதி சங்கரர் இயற்றிய ஸகல நூல்களின் பெயரும் அதன் ஸாரமும் தற்கால பீடாதிபதிகளின் யாத்ரை விஜய ஸ்தலம் உபன்யாஸம் இவை இடம் பெற்றால் ஆஸ்திகர் அகத்தில் அதிகமாக இடம் பெறும். மூலத்துடன் இதுவரை எவரும் வெளியிடாத சில ப்ரகரணம் வந்தால் சந்தாதாரர் ஒரு புத்தகமாக்கிப் பலன்பெறுவர்.

ஆதித்ய ஹ்ருதயமும் கநகதாரா ஸ்தவமும்: தமிழ் எழுத்தில் குருகுல வெளியீடு 21 ந. பை. ஸ்டாம்ப் அனுப்பி அர்த்தத்துடன் கூடிய இவைகளைப் பெறலாம். ஸகல துன்பங்களையும் அகற்றி ஜயத்தை அளிப்பது. ஆதித்ய ஹ்ருதயம். ஸ்ரீ ராமனுக்கே ஜயமளித்தது. ஆசார்யாள் ஏழைப் பெண்ணுக்கு தங்க நெல்லிக் கனி வர்ஷிக்கச் செய்தது. கவலை நீங்கி ஜபம் விரும்புவோர், செல்வத்தை அபேக்ஷிப்பவர் பாராயணம் செய்யவேண்டிய உயர்ந்த நூலிது.

சனிவார வெங்கடேச பூஜை: குருகுல வெளியீடு. 20 ந. பை. ஸ்டாம்பு அனுப்பி குருகுலத்தில் பெறலாம். ஸகல கஷ்டங்களையும் அகற்ற வல்லது. வெங்கடேச்வரரின் மூல மந்த்ரத்திலிருந்து ஒரு எழுத்துக்கு ஒரு நாமாவாக 108 நாம மமைந்தது. முடிவில் மூலமந்திரமுமுள்ளது. ப்ரதி சனியிலும் துளஸியால் அர்ச்சனை செய்தால் தீராத வினைகளும் தீரும்.

சைவாகம நூல்கள்: இதுவரை ஷை விஷயமாக அச்சான ஸகல நூல்களும் சென்னை மாகாண அர்ச்சகர் சங்க கார்யதரிசி, தம்பு செட்டி வீதி, சென்னை–1 என்ற விலாசத்தில் பெறலாம்.

ஸ்ரீ குரு குஹவிலாஸ் ஸ்தோத்ரம்: கர்தா சிங்காரசுப்ரமணியசாஸ்த்ரிகள் C/o ஓரியண்டல் ஸ்கூல், மேல சிந்தாமணி, திருச்சி 2, விலை 14 அணா. குஹன் பெருமையை 76 சுலோகங்களால் வர்ணித்து தமிழுரையும் எழுதியிருக்கிறார், சிறந்த நடை.

அத்வைத ஸபை: வழக்கம்போல், 20உ முதல் 5 தினங்கள் திருச்சியில் பரமாசார்யாள் ஸன்னதியில் பரீக்ஷை வாக்யார்த்த உபன்யாஸங்களுடன் நடந்தது. இது ஜீவகளையுடன் பலருக்கும் பலவிடங்களில் பயன்படுமாறு நடந்தால் ஶ்லாக்யமாம்.

பொன்மலை சங்கர ஜயந்தி கமிட்டி: ஷை உத்ஸவத்தை சிறப்பாக நடத்தி 16 பக்கமுள்ள ஒரு தமிழ் நூலில் ஆதி சங்கரர் இயற்றிய சில துதிகளை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். நேரில் 1 அணா கொடுத்து தபாலானால் 14 காசு ஸ்டாம்பனுப்பி J. வெங்கட்ராமன், F 33/5, பொன்மலை, திருச்சி-4 என்ற விடத்தில் பெறலாம்.

அதைக்கேளாததுபோல்செல். அவனுக்கும் நற்புத்திவரும்

ஸ்ரீ வேங்கடேச ஸ்தோத்ரம்.

1. कमला कुच चूचुक कुंकुमतो नियतारुणितातुल नील तनो।
कमलायत लोचन लोकपते विजयीभव वेंकट शैलपते॥

கமலாகுச சூசுக குங்குமதோ-நியதாருணிதா துல நீலதநோ | கமலாயதலோசந லோகபதே-விஜயீபவ வேங் கடசைலபதே ॥

கமலா - மஹாலக்ஷ்மியின், குசசூசுக - ஸ்தநாக்ரத்தி லுள்ள, குங்குமத: - குங்குமத்தால், நியதாருணித - எப் பொழுதும் சிவந்த, அதுல - ஒப்பற்ற, நீலதநோ - கருத்த மேனி உள்ளவரே, கமல - தாமரை போல், ஆயத-நீண்ட, லோசந - கண்ணுள்ளவரே, லோகபதே - லோகநாத! வேங்கட சைலபதே - வேங்கடாசலபதியே, விஜயீபவ - வெற்றியோடு விளங்குக.

2, स चतुर्मुख षण्मुख पंचमुख प्रमुखाखिल दैवतमौलिमणे।
शरणागत वत्सल सारनिधे-परिपालय मां वृष शैलपते॥

ஸ சதுர்முக ஷண்முக பஞ்சமுக ப்ரமுகாகில தைவத மௌலிமணே | ஶரணாகத வத்ஸல ஸாரநிதே-பரிபாலய மாம் வ்ருஷ ஶைலபதே ॥

ஸ சதுர்முக - பிரும்மாவுடன், ஷண்முக - முருகன், பஞ்சமுக - சிவன், ப்ரமுக - முதலிய, அகிலதைவத - எல் லாதேவர்க்கும், மௌளிமணே - சிரோமணியானவரே, ஶரணாகதவத்ஸல-ஶரணமடைந்தவரிடம் அன்புடையவரே, ஸாரநிதே - ஸாரமானநிதியே, வ்ருஷசைலபதே - வேங்க டாசலபதியே! மாம் - என்னை, பரிபாலய - காப்பாற்றும்.

3. अतिवेलतया तव दुर्विषहैः अनुवेल कृतैः रपराधशतैः
भरितं त्वरितं वृषशैलपते-परया कृपया परिपाहि हरे॥

அதிவேலதயா தவதுர்விஷஹை: அநுவேலக்ருதை: அபராதஶதை: | பரிதம் த்வரிதம் வ்ருஷஶைலபதே-பரயா க்ருபயா பரிபாஹிஹரே ॥

அதிவேல - எப்போதும், க்ருதை: - செய்யப்பட்ட தும், தவ - உமக்கு, அதிவேலதயா - எல்லையில்லாமல் இருப்பதால், துர்விஷஹை: - ஸஹிக்கமுடியாததுமான, அபராதஶதை: - நூற்றுக்கணக்கான குற்றங்களால், பரி தம்–நிறைந்திருப்பவனும், த்வரிதம்-குற்றத்தை யகற்றிக்

கோபத்தை அடக்க 108 முறை ராமா எனக் கூறு.

கொள்ள வேகமாக வந்தவனுமான, மாம் - என்னை வ்ருஷசைலபதே - வேங்கடாசலபதயே! க்ருபயா - கருணையால், பரிபாஹி - ரக்ஷியும்.

4. अधिवेंकट शैलमुदारमतेः जनताभिमताधिक दानरतात् ।
परदेवतया गदितान्निगमैः कमला दयितात् न परं कलये ॥

அதிவேங்கட ஶைலமுதாரமதே: ஜநதாபிமதாதிக தாநரதாத் | பரதேவதயா கதிதாத் நிகமை:-கமலாதயிதாத் நபரம் கலயே ||

அதிவேங்கட சைலம்-திருப்பதிமலைமீது, உதாரமதே: விசாலமான மநதுடன் இருப்பவரும், ஜநதா-ஜநங்களுக்கு அபிமத-விரும்பியதைவிட அதிக-அதிகமாக தாந-கொடுப்பதில், ரதாத் -ஆசைஉள்ளவரும், நிகமை:- வேதங்களால், பரதேவதயா - பரமாத்மா என்று, கதிதாத் - கூறப்பட்டவருமான, கமலாதயிதாத் - லக்ஷ்மீபதியைத்தவிர, பரம்-மற்ற தேவதையை, ந கலயே - எண்ணவில்லை.

5. कलवेणु रवावश गोपवधू शत-कोटि वृतात् स्मरकोटि समात्।
प्रतिवल्लवि काभिमतात् सुखदात् वसुदेवसुतात् न परं कलये॥

கலவேணு ரவாவஶ கோபவதூ ஶத கோடி வ்ருதாத் ஸ்மரகோடி ஸமாத் | ப்ரதிவல்லவிகா பிமதாத் ஸுகதாத் வஸுதேவஸுதாத் ந பரம் கலயே ||

கல - அழகான. வேணுரவ - குழல் ஓசையால், அவசப்ரவஶர்களான, கோபவதூ - கோபஸ்த்ரீகளின், ஶத கோடி வ்ருதாத் - நூறு கோடிகளால் சூழப்பட்டவரும், ஸ்மர - மன்மதரின் கோடி - கோடிக்கு, ஸமாத் - ஸமமானவரும், ப்ரதிவல்லவி - ஒவ்வொரு கோபிகைக்கும், அபிமதாத் - இஷ்டமானவரும், ஸுகதாத் - ஸுகத்தை அளிப்பவருமான, வஸுதேவ ஸுதாத்-கிருஷ்ணனைத்தவிர, பரம்-சிறந்தவராக ஒருவரை, நகலயே - எண்ணவில்லை.

6. अभिराम गुणाकर दाशरथे जगदेक धनुर्धर धीरमते ।
रघुनायक राम रमेश विभो वरदो भव देव दया जलधे ॥

அபிராம குணாகர தாஶரதே - ஜகதேக தநுர்தர தீரமதே | ரகுநாயக ராம ரமேஶ விபோ வரதோபவ தேவ தயா ஜலதே ||

கூடுமானவரை பிரயாணத்தைக் குறைத்துக்கொள்.

அபிராம - அழகானவரே, குணகர — குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவரே, தாஶரதே - தசரத புத்ர, ஜகதேக தநுர்தர — உலகில் ஒப்பற்ற வில்லாளியே, தீரமதே - தைர்யமுள்ள புத்தி உடையவரே, ரகுநாயக - ரகுவம்ஶ நாயக, ராம - ராம, ரமேஶ - லக்ஷ்மீ பதே, விபோ - ப்ரபோ, தேவ — தேவ, தயாஜலதே — கருணைக்கடலே வரத: - வரமளிப்பவராக, பவ - இரும்.

7. अवनी तनया कमनीयकरं रजनीचर चारुमुखांवुरुहम् ।
रजनी चर राजतमो मिहिरं-महनीय महं रघुराममये ॥

அவநீதநயா கமநீயகரம்-ரஜநீசர சாருமுகாம் புருஹம் | ரஜநீசர ராஜதமோ மிஹிரம்-மஹநீயமஹம் ரகு ராம மயே ॥

அவநீதநயா - பூதேவிபுத்ரியானஸீதையால், கமநீய-விரும்பப்பட்ட, கரம் - கையுள்ளவரும், ரஜநீசர - சந்த்ரன் போல், சாரு - அழகான, முகாம்புருஹம் - முககமல முள்ளவரும், ரஜநீசாரரஜ - ராக்ஷஸர்களின் அரசனை ராவணன் எனும், தமோமிஹிரம் - இருளை நீக்கும் ஸூர்யன் போன்ற வரும், மஹநீயம் - கொண்டாடத்தக்கவருமான, ராமம் - ராமனை, அஹம் - நான். அயே - சரண மடைகிறேன்.

8. सुमुखं सुहृदं सुलभं सुखदं स्वनुजं च सुकाय ममोघ शरं ।
अपहाय रघूद्वह मन्य महं - नकथंचन कंचन जातु भजे ॥

ஸுமுகம் ஸுஹ்ருதம் ஸுலபம் ஸுகதம்-ஸ்வநுஜஞ் ச ஸுகாய மமோக ஶரம் | அபஹாய ரகூத்வஹ மன்ய மஹம்-நகதஞ்சந கஞ்சந ஜாது பஜே ॥

ஸுமுகம் - அழகான முகமுள்ளவரும், ஸுஹ்ருதம் - நல்ல மநமுள்ளவரும், ஸுலபம் - ஸுலபமானவரும், ஸ்வநுஜம் ச - சிறந்த தம்பி உள்ளவரும், ஸுகாயம் - அழகானசரீர முள்ளவரும், அமோகஶரம் - வீணாகாதஶரமுள்ள வருமான, ரகூத்வஹம் - ராகவனைத் தவிர, கஞ்சந - மற்றவர் ஒருவரையும், கதஞ்சந - எப்போதும், நபஜே - பஜிக்க மாட்டேன்.

9. विना वेंकटेशं न नाथो न नाथः सदा वेंकटेशं सरामि सरामि ।
हरे वेंकटेश प्रसीद प्रसीद-प्रियं वेंकटेश प्रयच्छ प्रयच्छ ॥

விநா வேங்கடேசம் ந நாதோ ந நாத: ஸதா வேங்கடேசம் ஸ்மராமி ஸ்மராமி | ஹரே வேங்கடேச ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரியம் வேங்கடேச ப்ரயச்ச ப்ரயச்ச ||

வேங்கடேசம் விநா - வேங்கடேசனைத்தவிர, நநாதோ நநாத: - வேறுநாதனில்லை, ஸதா வேங்கடேசம் - எப்பொழுதும் வேங்கடேசனையே, ஸ்மராமி ஸ்மராமி - நினைக்கின்றேன், ஹரே - ஹரியே! வேங்கடேச - வேங்கடேசனே, ப்ரஸீத ப்ரஸீத - தயை செய்யும், வேங்கடேச - வேங்கடேசனே, ப்ரியம் - எனக்கு வேண்டிய ப்ரியத்தை. ப்ரயச்ச ப்ரயச்ச - அளியும்.

10. अहं दूरतस्ते पदांभोजयुग्म-प्रणामेच्छया गत्य सेवां करोमि।
सकृत्सेवया नित्यसेवा फलं त्वं प्रयच्छ प्रयच्छ प्रभो वेंकटेश ॥

அஹம் தூரதஸ்தே பதாம்போஜ யுக்ம ப்ரணாமேச்சயா கத்ய ஸேவாம் கரோமி | ஸக்ருத் ஸேவயா நித்ய ஸேவா பலம் த்வம் ப்ரயச்சப்ரயச்ச ப்ரபோ வேங்கடேஶ.

அஹம் – நான், தே – உம்முடைய, பதாம்போஜ யுக்ம - பாதாரவிந்தங்களின், ப்ரணாமேச்சயா -- வணங்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால், தூரத: – வெகுதூரத்திலிருந்து, ஆகத்ய - வந்து, ஸேவாம் கரோமி - ஸேவை செய்கிறேன். ஸக்ருத் ஸேவயா - ஒரு முறை ஸேவிப்பதால், த்வம் - நீர், நித்ய ஸேவாபலம் - நித்ய ஸேவை செய்த பலத்தை, ப்ரபோ வேங்கடேச - ப்ரபுவான வெங்கடேசரே, ப்ரயச்ச ப்ரயச்ச - கொடும்.

11. अज्ञानिना मया दोषान् अशेषान् विहितान्हरे।
क्षमस्व त्वं क्षमस्व त्वं शेषशैल शिखामणे ॥

அக்ஞாநிநா மயா தோஷான் அசேஷான் விஹிதான்ஹரே
க்ஷமஸ்வ த்வம் க்ஷமஸ்வ த்வம் ஶேஷஶைல ஶிகாமணே ||

ஶேஷஶைல ஶிகாமணே-வேங்கடேஶஹரே! ஹரியே, அக்ஞானிநா - க்ஞானமில்லாத, மயா - என்னால், விஹிதான் - செய்யப்பட்ட, அஶேஷான் - ஸமஸ்தமான, தோஷான் - தோஷங்களை, க்ஷமஸ்வ க்ஷமஸ்வ - பொறுத்துக் கொள்ளும்.

ஸ்ரீ வேங்கடேச ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று.

ஒருவருடனும் உட்கார்ந்து புஜிக்காதே. ஏகாந்தமாகபுஜி.

ஆயுஷ்காமியம்.

"ஸ்வஸ்திஸ்ரீ"

ஜீர்ணாக்னிகளும் தாதுபரிணாமமும் (வைகாசி மீ தொடர்ச்சி.)

உணவின் முக்கிய முடிவுப்பொருள்களான ரஸாதி ஸப்த தாதுக்களின் பரிணாமத்தையும் அவற்றினின்று உண்டாகும் ஜீவோற்பத்தியையும் கவனிப்போம்.

सारस्तु सप्तभिर्भूयो यथास्वं पच्यतेऽग्निभिः

ஆகாரத்தின் சாராம்சமானது ஏழு தாதுக்களிலுள்ள அந்தந்த வெப்பத்தினால் மறுபடியும் பக்குவம் செய்யப் பட்டு ஸப்த தாதுக்களின் பரிணாமத்தை அடைகிறது.

प्रसादकिट्टौ धातूनां पाकादेवं द्विधर्च्छतः

இவ்வாறு தாதுக்கள் மேன்மேலும் பக்குவமாய் வெவ்வேறு தாதுக்களாக மாறிவருகையில் அவற்றிற்கும் ஸாராம்சமென்றும் கிட்டாம்சமென்றும் இரு நிலைமைகள் உண்டாகின்றன.

रसाद्रक्तंततो मांसं मांसात्मेवस्ततोस्थि च ।
अस्थ्नो मज्ज ततः शुक्रं शुक्राद्गर्भः प्रजायते ॥

(ஆகாரத்தின் சாராம்சமான) ரஸத்தினின்று இரத்தமும் மாம்ஸமும் மாம்ஸத்திலிருந்து மேதஸும் அதிலிருந்து அஸ்தியும் அஸ்தியிலிருந்து மஜ்ஜாவும் மஜ்ஜையிலிருந்து சுக்ரமும் (ஸ்திரீயானால் ஆர்த்தவமும்) உற்பத்தியாகின்றன. இறுதியில் சுக்ரத்திலிருந்து (ஆர்வத்துடன் கூடி) கர்ப்பம் உற்பத்தியாகின்றது. (எனவே கர்ப்பமும் தாது பரிணாம விசேஷமே யாகும்.

कफः पित्तं मलः खेषु प्रस्वेदो नखरोम च ।
स्नेदोऽक्षित्वग्विशामो जो धातूनां क्रमशो मलाः ॥

(ரஸாதிஸப்த) தாதுக்களுக்கு முறையே கபமும் பித்தமும் செவி நாசி முதலிய துவாரங்களில் உண்டாகும் அழுக்கும் - வியர்வையும்-நகமும் - உரோமங்களும் - கண். சர்மம். மலம் முதலியவற்றிலுள்ள ஸ்நேஹ பாகமும் மலங்களாகக் கூறப்படும். எல்லா தாதுக்களுடையவும் ஸாரபூதமான மலம் ஓஜஸ் என்னும் தாது. (சிலர் ஓஜஸ்ஸை ஸாரதாதுவாகவே கருதுகிறார்கள்.)

நாம் அநுஷ்டித்ததை பிறர்க்குவெளிப்படுத்தாதே.

शुद्धे शुक्रार्तवे सत्वः स्वकर्मक्लेशचोदितः ।
गर्भस्संपद्यते युक्तिवशादग्निरिवारणौ ॥

சுத்தமான சுக்ரமும், ஆர்த்தவமும் ஒன்று கூடும் போது, ஜீவனானது தன் (பூர்வ ஜன்ம) கர்மங்களாலும், கிலேசங்களாலும் ஏவப்பட்டு அகிற்கட்டையில் அக்னியைப்போல் ஸாதனங்களின் கூட்டு முறைக்கு இணங்க கர்ப்பமாகப் பரிணமிக்கிறது. (ஆகவே ஜீவகதியும் தாது பரிணமத்தைப் பற்றியுள்ளது.)

बीजात्मकैर्महाभूतैः सूक्ष्मैः सत्वानुगैश्च सः ।
मातुश्चाहाररसजैः क्रमात्कुक्षौ विवर्धते ॥

அந்த ஜீவன் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும், பீஜாத்மகமாகவும், சேதனத்தைப் பின்பற்றியதாகவும், மாதாவின் ஆகார ரஸத்தினின்று உண்டானவையுமான மஹா பூதங்களின் கூட்டுறவால் மாதாவின் குக்ஷியில் (கர்ப்பமாய்) வளர்ந்து வருகின்றது.

तेजो यथार्करश्मीनां स्फटिकेन तिरस्कृतम् ।
नेंधनं दृश्यते गच्छत्सत्वो गर्भाशयं तथा ॥

அர்க்கனுடைய ரச்மிகளின் தேஜஸ் ஒரு ஸ்படிகத்தால் மறைக்கப் பட்ட போதிலும், தெரியாமல் அம்மணியை ஊடுருவிக் கட்டை முதலியதில் அக் கிரணம் பற்றி எரிவதுபோல், ஜீவாத்மாவும் கர்பாசயத்தில் பிரவேசிக்கிறது.

कारणानु विधायित्वात्कार्याणां तत्स्वभावता ।
नानायोन्याकृतीः सत्वो धत्तेऽतो द्रुतलोहवत् ॥

காரியங்கள் (கர்ப்ப உருவம்) யாவும் காரணங்களை (சுக்கிரார்த்தவம்) பின்பற்றியே ஏற்படவேண்டியிருப்பதால் அவை (காரியங்கள்) அவற்றின் (காரியத்தின்) ஸ்வாபத்தையே அடைகின்றன. உருக்கி வார்க்கப்படும் லோகமானது அந்தந்த அச்சுகளின் உருவங்களுக்கு ஏற்றவாறு பற்பல ரூபங்களை அடைகின்றன. அதுபோல் ஜீவாத்மாவும் எந்தெந்த பிராணியின் கர்ப்பத்தில் பிரவேசிக்கின்றனதோ அததற்கேற்ற உருவங்களையே பெற்று விடுகிறது.

अत एव च शुक्रस्य बाहुल्याज्जायते पुमान्।
रक्तस्य स्त्री तयोः साम्ये क्लीबः.........॥

(முற்கூறிய விதியை அனுசரித்து) சுக்கிரம் அதிகமானல் ஆணும், ஆர்த்தவம் அதிகரித்தால் பெண்ணும், அவ் விரண்டும் சமமாக இருந்தால் அலியும் (ஆன கர்ப்பம்) உண்டாகின்றன.

குறிப்பு:—தாது பரிணமத்தின் கால நிர்ணயத்தைப் பற்றியும், அதன் தன்மையைப் பற்றியும் தெரியவேண்டியது அவசியம். ஆகார நியமங்களின் தத்வத்தையும், உபவாஸ பாரணைகளின் பயன்களையும் அறிய இவை உபயோகமாக இருக்கும்.

விருஷயம் முதலிய குணங்களை யுடைய பதார்த்தங்கள் அவ்வவற்றிற்குள்ள பிரபாவத்தினல் சுக்ரம் முதலிய தாதுக்களை உடனே உற்பத்தி செய்யும். ஒரு சாரர் ஒரே நாளில் ஆகாரம் சுக்கிரம் வரையில் பக்குவமாகிற தென்பர். மற்றவர், ஆறு தினங்களாகுமென்றும். வேறு சிலர் எட்டு தினங்கள் பிடிக்குமென்றும், மற்றும சிலர் ஒரு மாதமும் ஆகுமென்றும் கருதுகிறார்கள். இந்த வேறுபாடுகள் பற்றியே உபவாஸ தினங்களும் பல விதமாயிருக்கின்றன. சிலர்வாரத்தில் குறிப்பிட்ட கிழமைகளிலும், சிலர் ஏகாதசியன்று பக்ஷத்திற்கு ஒரு முறையும், சிலர் ஏறக்குறைய மாதம் ஒருதரம் வரும் கிருத்திகையன்றும், உபவாஸ மிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிலும் முக்கிய தத்துவம், பரிணமமடையும் தாதுக்களுக்கு ஓய்வு கொடுப்பதே யாகும். இல்லாவிடில் ஆகாராதிகள் சக்கரம்போல் தாதுக்களாக பரிணமம் அடைந்து சுழன்று கொண்டு வரும்போது, ஆமதோஷம் (பக்குவமடையாத ஆகார ஸாரம்) குறுக்கிட்டு பலவித வியாதிகளை உண்டு பண்ணி, மனச் சாந்தியைக் குலைத்து விடும். மேலும் பட்டினியால் பித்தம் மேலிட்டு, ஜாடராக்னி தேக தாதுக்களையே ஜீர்ணம் செய்யுமாதலால், உபவாஸத்தின் மறு தினம் அதிகாலையில் பாரணை செய்யவேண்டும். அன்று நெல்லிக்காய். அகத்திக் கீரை போன்ற பித்த சமன ஆகாராதிகளைச் சேர்ப்பது வழக்கம்.

ஸப்த தாதுக்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று பரிணமிக்கும் தன்மையைப் பற்றி ஆராய்வோம். இதில்

அவச்யம் நேர்ந்தால் ஒன்றையும் சாப்பிடாமல் உட்கார்.

மூன்றுவித அபிப்ராயங்கள் உள்ளன. அவைகளை மூன்று வித நியாயப்படி விவரிப்பார்கள்.

(1) **க்ஷீரததீ நியாயம்:** அதாவது, எப்படி, பால் புறைமோர் விட்டபோது மொத்தமாய் தயிராகி விடுகிறதோ, அவ்விதமே, முறையே ஒவ்வொரு தாதுவும் தாத்வாக்னியின் விசேஷத்தால், அடுத்த தாதுவாக மாறி விடுகிறது. *(2)* **கேதார குல்ய நியாயம்:** இதன்படி, எப்படி ஒரு தோட்டக்காரன் தண்ணீர் பாய்ச்சும்போது ஒவ்வொரு பாத்தியாக நிரப்பிப் பிறகு அடுத்த பாத்திக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டுபோகிறுனே, அப்படியே ஒவ்வொரு தாதுவும் அதன் அக்னியால் ஆகார ஸாரத்தினின்றுதான் உண்டான பிறகே, அடுத்த தாது பரிணமத்தை தொடங்கச் செய்கிறது. *(3)* **கலே கபோத நியாயம்:** இங்கு பல பக்ஷிகள் எவ்விதம் ஒரு களத்திற்குப் போய் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தானியத்தைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொள்ளுகிறதோ அவ்விதம் பஞ்ச பூதாக்னியால் பரிணமிக்கப்பட்ட ஆகார ஸாரம், தேகமெங்கும் பரவும்போது, ஏழு தாதுக்களும், அதனின்றும், அவ்வவற்றிற்கு வேண்டிய தாதுப்பொருள்களைத் தனது தாத்வாக்னியின் உதவியைக் கொண்டு கிரஹித்து விருத்தியடைகின்றன.

ஸப்த தாதுக்களே நமது ஸ்தூல தேகத்திலுள்ள, அங்கப் பிரத்யங்கங்களை அமைக்கின்றன. அவை வாயுவால் பித்த கபங்களைக்கொண்டு இயக்கப்பட்டு, கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய அந்தக்கரண வியாபாரங்களை, ஜாக்ரத்—ஸ்வப்பன—சுழுப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தைகளுள், ஜாக்ரத் அவஸ்தையில், ஜீவன் உடலில் தங்குமளவும் இயற்றி வருகிறது. ஸ்வப்ன அவஸ்தையில் அந்தக்கரணங்கள் மட்டும் இயங்கும். சுழுப்தியில் ஜீவன் உலக நினைவின்றி பரமாத்ம ஐக்யத்தை அனுபவிக்கிறுன் என்றே சொல்லவேண்டும். கடைசியாக, ஜீவன் உடலை விட்டுப் பிரியும்போது, தாதுக்கள் செயலற்று தேகத்துடன் தஹிக்கப்பட்டோ, மண்ணில் புதைக்கப்பட்டோ பஞ்சபூதத்தன்மையைப் பெறுகின்றன. உடலைவிட்ட ஜீவனும் அதன் ஸம்ஸ்காரப்படி, மோக்ஷத்தையோ, இதர லோகங்களையோ, மறு ஜன்மத்தையோ அடைகிறதென்பது வைதிக சாஸ்திரங்களின் துணிபு.

நவரஸம்.

"அக்ஷயபரணி"

படிக்குப் பாதி!

இங்கிலாந்தில் ஒரு வயோதிக மாது இப்படியொரு கடிதம் எழுதினுள். "ஐயா, நான் ஒரு திக்கற்ற கிழவி; ஆதரிக்க ஒருவருமில்லாமல் இந்தத்தள்ளாத வயதில் பசியாலும் பிணியாலும் தவிக்கிறேன்; போதாக் குறைக்கு, வீட்டு வாடகை சரியாகக் கொடுக்க முடியாததால் பனியில் தெருவிலே தள்ளி விடுவதாக பயமுறுத்துகிருர்கள். இந்த ஆபத்திலிருந்து தாங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும். உடனே எனக்குக் குறைந்தது 100 பவுன்களாவது அனுப்பி உதவ வேண்டும்." எழுதி முடித்தவுடன் "ஸ்ரீமான் கடவுள்" என்று விலாஸமிட்டுத் தபாலில் சேர்த்து விட்டாள். அந்தக் கடிதம் எங்குபோகும்? சரியான விலாஸமில்லாத கடிதங்களை சோதிக்கும் அலுவலகத்திற்கு (Dead letter office) வந்து சேர்ந்தது.

பிரித்துப் பார்த்த அந்த அலுவலக சிப்பந்திகள் பரிதாபமடைந்தார்கள். தங்களுக்குள் உடனே தலைக்கு இவ்வளவு என்று வசூல் செய்து ஐம்பது பவுன் வரை சேர்த்துவிட்டார்கள். இந்தத் தொகையைக் கிழவிக்கு அனுப்பும் போது பணம் கடவுளிடமிருந்து வந்ததாக அவள் நம்பவேண்டுமென்பதற்காக அருகிலுள்ள மாதாகோவிலுக்குச் சென்று சிலுவை முதலிய சின்னங்கள் பொறித்த காகித உறையொன்று கொண்டு வந்து அதில் ஐம்பது பவுன்களைப் போட்டுக் கிழவியின் விலாஸத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். விளம்பரம் இல்லாத தர்மம் ஒன்று செய்து விட்ட மன நிம்மதியை அடைந்தார்கள் அவர்கள்.

ஆனல் ஒரு வாரத்திற்குள் மறுபடியும் "ஸ்ரீமான் கடவுள்" என்று விலாஸமிட்ட மற்ருெரு கடிதம்வந்தது. அதுவும் அதே கிழவியிடமிருந்து தான்! பண உதவி செய்ததற்கு நன்றி தெரிவித்திருப்பாளென்று நினைத்துப் பிரித்துப் படித்தார்கள் அந்த சிப்பந்திகள்! அதிலென்ன எழுதியிருந்தது தெரியுமா? "ஐயா கடவுளே! பணம்

அருகிலுள்ளவருக்கு உனது பாகத்தை அளித்துவிடு.

கிடைத்தது; நன்றி. நிற்க, இது விஷயமாகத் தங்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்! இனி மேல் பணம் அனுப்புவதாயிருந்தால் நேரிடையாக எனக்கே அனுப்பி விடுங்கள்; மாதா கோவில் அதிகாரிகள் மூலம் வேண்டாம். ஏனென்றால் எனக்கு ஒரு சந்தேகம். நான் கேட்டது 100 பவுன்கள்; கிடைத்தது 50 பவுன்கள்தான்; தாங்கள் அனுப்பியதில் படிக்குப் பாதி கமிஷன் எடுத்துக் கொண்டார்களோ இந்தக் கோவில் காரர்கள் என்று தோன்றுகிறது!''

உளன் எனில் உளன்!

மேற்கண்ட பத்திரிகைத் துணுக்கில் உள்ள நகைச் சுவை ஒரு புறம் இருக்கட்டும்! ஆழ்ந்து நோக்கினால், அரியதொரு உண்மை, உலகத்திலுள்ள எல்லா சமயங்களின் அடிப்படையானதொரு உண்மை நமக்குத் தெளிவாகும். திக்கற்ற நிலையில் '' உண்டா இல்லையா '' என்ற ஐயப்பாடு சிறிதுமில்லாமல், மலை போன்ற இன்னல்கள் நம்மைச் சூழ்ந்து வந்தாலும் 'ஆண்டவனே! நீ தான் சரணம்' என்ற உறுதியான நம்பிக்கையோடு நின்றோமானால் ஆபத்திலே வந்து பக்கத்திலே நின்று அதனை விலக்கிடுவான் பகவான். அவன் எந்த உருவில் யார் மூலமாக வருவான் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தக் கொள்கையை விளக்குவதற்காகத் தான் எத்தனையோ சரித்திரங்கள், நீதிக் கதைகள், உபாக்யானங்கள் ஆகியவை எல்லா சமய இலக்கியங்களிலும் காணக் கிடைக்கும்.

ஆதிமூலமே!

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் ஒரு யானை ஆறுவது அறிவு இல்லாதப் பிராணி, ஆபத்தில் ஆண்டவனைக் கூவி அழைத்த அற்புதத்தைப் பார்க்கிறோம்! காலைப் பிடித்து ஒரு முதலை இழுக்கத் தன் வலிமையெல்லாம் பயனற்றுப் போகும் தறுவாயில் ' கதியில்லை ' என்று மரணவலையில் விழாமல் ' உண்டு ஒரு கதி ' என்று மாத்திரம் தோன்றி விட்டது அந்த யானைக்கு! துதிக்கையில் ஒரு தாமரைப் பூவை ஏந்திக்கொண்டு ஆகாயத்தை அண்ணாந்துப்பார்த்

தவாறு '' ஆதி மூலமே '' என்று பிளிறிட்டது! பிறகு நடந்ததென்ன? ஸ்ரீ நாராயண பட்டத்ரி அவர்களைக் கேட்போம் வாருங்கள்!

श्रुत्वा स्तोत्रं निर्गुणस्थं समस्तं
ब्रह्मेशाद्यैर्नाहमित्यप्रयाते ।
सर्वात्मा त्वं भूरिकारुण्यवेगात्
तार्क्ष्यारूढः प्रेक्षितोऽभूः पुरस्तात् ॥

ஶ்ருத்வா ஸ்தோத்ரம் நிர்கு³ணஸ்த²ம் ஸமஸ்தம்
ப்ரும்மே ஶாத்³யைர் நாஹமித்ய ப்ரயாதே ।
ஸர்வாத்மா த்வம் பூ⁴ரி காருண்ய வேக³ாத்
தார்க்ஷ்யாரூட: ப்ரேக்ஷிதோ பூ⁴: புரஸ்தாத் ॥

குறிப்பிட்ட எந்ததேவதைக்கும் உரியதான பெயராக இல்லாமல் நிர்குண ப்ரும்மத்தைக்குறிக்கும் 'ஆதிமூலமே' என்ற குரல் கேட்டவுடன் ப்ரும்மா முதலான மூர்த்திகள் '' நாஹம் நாஹம் '' (நான் இல்லை நான் இல்லை) என்று வாளாயிருந்து விட்டார்கள்! ஆனால் அப்படியிருக்க முடியவில்லையாம். அநாதபந்துவான வாஸுதேவனுக்கு! ஓடோடியும் வந்தார் கருடன் மேல் ஏறிக்கொண்டு! அவர் வருவது எப்படிப் பொருந்தும்? ஆதிமூலம் அவர்தானே! பதில் சொல்கிறார் பட்டத்ரி ஒரே வார்த்தையில் '' **ஸர்வாத்மா** '' ஸர்வஸ்வரூபியான ஸ்ரீமன் நாராயணன் நிர்குண வஸ்துவாக (குணம், உருவம் முதலியன இல்லாத பொருளாக) உபாஸிப்பவர்களுக்கு ப்ரும்ம தத்வமாய் விளங்குபவன். அதே சமயம் ஸகுண ஸ்வரூபியாகக் காண்பவர்களுக்கு மனோஹர மூர்த்தியாகக் காட்சி தருபவன். மேலும் '' விஷ்ணு: ஸர்வ குஹாஶய: '' என்று சொன்ன வண்ணம் அங்கிங்கு எனாதபடி எல்லா ஜீவராசிகளுடைய ஹ்ருதயங்களிலும் மங்காத மணிவிளக்காய், ஆத்ம ஜோதியாய்ப் பிரகாசிப்பவன். ஆகையினால் மற்றவர்கள் யானை சூட்டிய அந்தத் திருநாமத்தை

வீட்டிற்குவந்து மடிசெய்து கொண்டு ஸந்த்யை செய்.

ஏற்கத் தயங்கும் போது 'தானே அதற்குப் பொருள்' என்று ஓடோடியும் வந்தான் ஸர்வாத்மாவான பகவான். ஆபத்திலிருந்து விடுவித்தான் அந்தப் பிராணியை!

அதி வேகம்!

பகவான் நிர்குண ஸ்வரூபன், (குணமற்றவன்) ஆகவே தான் கஜேந்திரனின் அழைப்பிற்குப் பலன் கிட்டிற்று என்பதா ஸ்ரீ பட்டத்ரியின் அபிப்பிராயம்? இல்லை, ஏனென்றால் லீலா விபூதிகள் நிறைந்த பல அவதார விசேஷங்களைக் காட்டின பகவானை, மகாமேதாவியான ஸ்ரீ பட்டத்ரி அவர்களே, குணமற்றவனாக உபாஸிக்க விருப்பம் கொள்ளவில்லையே! நாராயணீயம் செய்து முடிக்கும் தறுவாயிலும் கூட என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? ''என் அப்பனே! இவ்வளவு விவரித்தும் உன் ஸ்வரூபம் என்னால் பார்க்கவோ எண்ணவோ முடியாத கடினமான பொருளாகத் தெரிகிறது! ப்ரும்ம தத்வம் நீ என்று என் அறிவில் தோன்றினாலும், கருணை என்ற குணத்தோடு கண் எதிரில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாகத் தோன்றும் மூர்த்தி தான் என் மனதைக் கவர்ந்து நெகிழச் செய்கின்றது; அந்த ஸகுண மூர்த்தியையே நான் சரணடைகிறேன்.''

ஆகவே கஜேந்திரனுக்காக விரைந்து வந்ததற்கு ஸ்ரீ பட்டத்ரி கூறும் காரணம், பகவானிடம் அவர் காணும் கருணையென்ற மகத்தான குணம் தான். ஆனால் நிர்குண வஸ்துவைக் கூப்பிட்ட போது குணத்தோடு கூடிய பகவான் சென்றார் என்று சொன்னால் பொருந்தாது அல்லவா? அதற்காக கருணை என்ற குணத்தைச்சொல்லாமலும் விட முடியுமா? இதை எப்படிச் சேர்ப்பது? குணத்தையும் பகவானையும் இணைத்து விட்டால் " ஆதி மூலம் " என்ற குண சம்பந்தமில்லாத பட்டம் பொருந்தாது! கருணையே வாகனமென்று சொல்லலாமென்றால், கருடன் குறுக்கே நிற்கிறார்! ஒரே குழப்பம்! இதோ வழிதெரிந்து விட்டது ஸ்ரீ பட்டத்ரி அவர்களுக்கு! என்னதான் கருடன் பறந்தாலும், எங்கேயோ ஒருமூலையில் யானை அலறியவுடன் அவ்வளவு சீக்கிரமாக பகவானால் எப்படி அங்கு வந்து சேர முடிந்தது! வாயு வேகம் என்பார்கள்! அதை விடச்

சிறந்தது மனோவேகம்! ஆனால் அதைக் காட்டிலும் வேகமாக அல்லவோ வந்திருக்கிறார் பகவான்! இந்த வேகத்திற்கு ஒரு பெயர் வேண்டாமா! கருணைக்கும் இதில் ஒரு இடம்வேண்டாமா? ஆகவே இதைக் ''காருண்ய வேகம்'' (கருணையின் வேகம்) என்றுபெருமிதத்தோடு சொல்லிவிட்டார் ஸ்ரீ பட்டத்ரி! இப்போது திரும்பிப் பாருங்கள் அந்த ஸ்லோகத்தை!

ஶ்ருத்வா ஸ்தோத்ரம் நிர்கு[3]ணஸ்த[2]ம் ஸமஸ்தம்
ப்ரும்மே ஶாத்[3]யைர் நாஹமித்ய ப்ரயாதே ।
ஸர்வாத்மா த்வம் பூ[4]ரி காருண்ய வேக[3]ாத்
தார்ஷ்யாரூட: ப்ரேக்ஷிதோ பூ[4]: புரஸ்தாத் ॥

• • • • •

   தியாகோபநிஷத்.

ஸ்ரீ ராமாவதார காரணம்

ஸத்கதாம்ருத கலாநிதி, ஸ்ரீ T. S. பாலகிருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள்.

[முன்பு வந்துள்ள இரு கீர்த்தனங்களிலும், ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ ராமபரப்ரும்மத்தின் நிஷ்கல, ஸகல ஸ்வரூபதத்துவத்தை மனத்தில் கண்டுகொண்டு போற்றி மகிழ்ந்தார். இப்பொழுது அக் கருணை வடிவின் அவதார ப்ரயோசனத்தை, உலகனைத்தும் உய்யத் தோன்றின அதிசயத்தை பக்திப் பெருக்கினால் அந்த ப்ரபுவையே அணுகி அந்தரங்கமாக விசாரிக்கிறார். இந்த கீர்த்தனத்தின் ராக பா[3]வ அமைப்பை நோக்கும்பொழுது, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் உள் நோக்கு ஒன்று புலப்படுகிறது. வேதங்களாலும் விளக்க இயலாத ஓர் தனி முதல்வன், ஸ்ரீ ராமனாக அவதாரம் பண்ண வந்த காரண காரியங்களை, புத்தி வ்யூஹங்களாலும், பாண்டித்யத்தாலும் தலைகட்ட முற்படுவது என்னே பேதமை? அவனன்றி இதன் கருத்தை

அறிந்தவர் யாருமிலர் என்ற த்வனி ஏற்பட இக்கீர்த்தனத்தின் இசையும்பொருளும் அமைந்திருக்கிறது.]

ராகம்—முகாரி] பல்லவி. [தாளம்—ஆதி.

ஏலாவதார மெத்து கொண்டிவோ
ஏமி காரணமோ ஸ்ரீ ராமுடை— (ஏ)

அனுபல்லவி.

ஆலமேப் புடகா அயோத்யா
பாலனசேஸே டெந்துகா ஸ்ரீ ராமா— (ஏ)

சரணம்.

யோகுல ப்ரோசே டந்துகா பவ
ரோகுல ப்ரோசே டந்துகா சத
ராக ரத்ன மாலிகனு ரசிஞ்சின
தியாக ராஜுனிகி வரமொஸ குடகா— (ஏ)

பொருள்:—

பல்லவி: ஸ்ரீ ராமா நீ எதற்காக ஸ்ரீ ராமன் என்ற இந்த அவதாரம் எடுத்து வந்தாய்? என்ன காரணமோ—

அனுபல்லவி: பசுக்களை மேய்க்கவா? அயோத்தியில் இருந்து அரச பரிபாலனம் செய்யவா?

சரணம்: யோகிகளைப் பராமரிப்பதற்கா? பிறவி எடுத்துத் துன்புற்றலையும் மூட சேதனர்களைக் கரை சேர்க்கவா? (இவை யாவரும் அறிந்த நியாயம்). இந்த தியாகராஜன் நூற்றுக்கணக்கான ராகங்களால் (அன்பினாலும்) ரத்னமாலைகள் தொடுத்துப் போடுவதை அணிந்து அருள்செய்து அவன் புத்தியை உருக்கி ஏற்றுக்கொண்ட ஓர் தெய்வமாகத் திகழவா?

ஸ்ரீ துலா புராணம்.

அரசன் அச்வமேதயாகம் செய்ய முயற்சிக்கிருன். தற்செயலாக வந்த நீங்கள் இதை நடத்தி வையுங்கள். இதைக்கேட்டு நாரதரும் அகஸ்த்யரும் கூறினர். இவன் சிறந்த மேதாவி, இந்த்ரியங்களை அடக்கினவன். தன்னடக்கமுள்ளவன். யாகம் செய்யலாம். ஆனால் விச்வாமித்ரரது கடனை அளிக்க இவ்வரசன் வனம் சென்ருன் அல்லவா? அச்சமயம் பசியால் வாடி அலைந்து திரிந்தான். அங்கு தவம் செய்யும் கிந்தமர் என்ற முனிவரைப் பார்த்தும் துரதிருஷ்டமாய் அவரைப் பூஜிக்காமல் பித்தனைப்போல் இருந்தான். கருணையுள்ள முனிவர் இதைத் தியாநத்தால் அறிந்து அரிச்சந்த்ரன் ஸத்யவாதி, பிராம்மண பக்தன். என்னைப்பார்த்து பூஜிக்காமல் இருக்கிருன். பசிதாஹத்தால் பேசாமலிருக்கிருன். பாபம்! என சபிக்கவில்லை. பிராம்மண அவமானம் செய்த அரசன் பிராயச்சித்தம் செய்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லையேல் யாகம் செய்ய யோக்யதை இல்லை. மநம் வாக்கு உடல் இவைகளால் பிராம்மண அவமானம் செய்தவர், செல்வத்தையும் ஆயுளையும் உடனே இழப்பார். பித்ருக்களுடன் நரகத்தில் வீழ்வர். அறியாமல் செய்தவர்க்கே அந்த கதி. அறிந்து செய்தவர்க்கு நற்கதி ஏது? அறிந்து பிராம்மண அவமானம் செய்தால் பிரும்மரக்ஷஸாக ஆவார்.

காவேரியில் துலாமாஸம் அல்லது வையாசி அல்லது சித்திரை மாதத்தில் ஸ்நாநம் செய்தால் அந்த பாபம் அகலும். நர்மதையில் ஒரு முறை ஸ்நாநம் செய்தாலும் அந்த பாபமகலும். துலா மாஸத்தில் ஸர்வதீர்த்தங்களும் காவேரியிடம் வருகின்றன. ஸர்வ பாபங்களையும் அகற்றி ஸர்வ ஸித்தியையும் அளிப்பாள் காவேரீ. மோக்ஷத்தையும் ஸகலயாகங்களின் பலனையும் தருவாள். அறுபத்தாறு கோடி புண்ய தீர்த்தங்கள், பதிநான்கு லோகங்களிலிருந்தும் தங்கள் பாபத்தை அகற்றிக்கொள்ள துலா காவேரிக்கு வருகின்றன. காவேரியின் பெருமையைப் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் ஆயிரம் நாவு படைத்த ஆதிசேஷன் கூறினலும்கூட அதன் கரையைக் காணமுடியாது. மூன்று நாள் துலாமாஸத்தில் காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தால் மஹாபாபிகளாயினும் ஸகல பாபங்களும் அகன்று முக்தி பெறுவர் எனின் மற்றவர் பற்றி சொல்ல வேண்டுமா?

ஸஹ்யமலையிலிருந்து ஸமுத்ரக்கரை வரை இருபுறங்களிலும் சிவ விஷ்ணு க்ஷேத்ரங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன.

முனிவர்களது ஆச்ரமங்களும் இருக்கின்றன. அவை உடனே தபஸ்ஸின் பலனைத் தருபவை. கொஞ்சம் ஆரம்பித்தாலும் பூர்ணபலனைத் தரும். கோடியுகம் கூறினுலும் கூறமுடியாது துலா மஹிமை. மும்மூர்த்திகளே இதன் பெருமையைக் கூற முடியும். காவேரியின் அலை சுழல் மணல் இவைகள் எல்லாம் தேவதாவடிவமானவை. புண்யந் தருபவை. பூமியில் எவ்வளவு புழுதிகள் ஆகாசத்தில் எவ்வளவு நக்ஷத்திரங்கள் இருக்கின்றனவோ மழையில் எவ்வளவு தாரைகள் விழுகின்றனவோ பூமியில் எவ்வளவு செடி கொடிகள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு கோடி புண்ய தீர்த்தங்கள் காவேரியை ஸேவிக்கின்றன.

காவேரீ ப்ரவாஹத்தில் எத்தனை திவிலைகள் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு தனித்தனி புண்ய தீர்த்தங்கள் காவேரியிலிருக்கின்றன. அநேக கோடி பிரும்மாண்டங்களிலும் உள்ள புண்ய தீர்த்தங்களெல்லாம் காவேரியிலிருப்பதால் அதன் பெருமை அளவு கடந்ததாகும். ஆதலால் அரிச்சந்த்ர! துலாமாதத்தில் காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தவர் முக்தி பெறுவர். ராஜன்! நீயும் துலா ஸ்நாநம் செய்து ஸகல ஸித்திகளையும் பெறுவாயாக. இப்படி நாரதர் கூறியதைக் கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்த அரசன் துலாஸ்நாநம்செய்து பாபத்தை அகற்றி யக்ஞம் செய்யக் கருதினுன். முனிவர்களே! நீங்கள் கருணுமூர்த்திகள்! நான் உங்கள் தாஸன். விதிப்படி யாகத்தைச் செய்வியுங்கள். துலாமாதத்தில் காவேரியிலும் வையாசியில் நர்மதையிலும் எப்படி ஸ்நாநம் செய்வது? இந்த மாதங்கள் மாத்ரம் ஏன் சிறந்தவை? இச்சமயம் பூஜிக்க வேண்டிய தேவதைகள் யார் யார்? என்னென்ன தானம் செய்யவேண்டும்? எப்பொழுது ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும்? இதை விரிவாகக் கூறுங்கள் என்ருன்.

(முதல் அத்யாம் முற்றிற்று. 78 சுலோகங்கள்)

இரண்டாம் அத்யாயம் — 78 சுலோகங்கள்.

தால்ப்யர்கூறினுர்: அரிச்சந்த்ரன் கூறியதைக்கேட்டு அகஸ்த்யர் உரைத்தார். அரிச்சந்த்ர! துலா மாஹாத்ம்யத்தில் ஒரு அத்யாயத்தையோ ஒரு சுலோகத்தையோ கேட்டாலும் ஒருநாள் ஸ்நாநம் செய்தாலும் அதன் புண்யத்தைக் கூறவல்லவர் மஹாவிஷ்ணுவே. அவரைத்தவிர

மற்றெவரால் முடியும் ? முன்செய்த புண்யத்தால் உனக்கு ஸத்ஸங்கம் கிடைத்தது. வேள்வி குளம் வெட்டுதல் முத லிய பூர்த்தம் தபஸ் வேதபாராயணம் வ்ரதம் முதலிய புண்யங்களைப் பல ஜன்மாக்களில் செய்தவர்க்கே ஸத் ஸங்கம் கிடைக்கும். ஸத்ஸங்கத்தால்தான் ஸத் கதா ச்ரவணம் கிடைக்கும். ஸத் கதா ச்ரவணத்தினால் மூன்று கரணங்களாலும் செய்த பாபங்கள் அகலும். பாபம் அகன்றால் மனம் சுத்தமாகும். சுத்தமான மனதால்தான் பகவானை த்யாநம் செய்யமுடியும். விஷ்ணுவை ஒரு முறை த்யாநம் செய்தால் பகவான் ஸாரூப்ய முக்தியைத் தருவார். அது கர்மாக்களால் கிட்டாது. வேந்தே! கிரு தார்த்தனான உனக்கு காவேரிமஹிமையை விரிவாகக் கூறுகிறேன்.

காவேரிக்கரையின் இருபுறங்களிலும் ஸ்ரீ கண்டனான விச்வேசுவரனுக்கு ஸமமான லிங்கங்கள் லக்ஷத்திலும் கோடிக்கணக்கிலும் இருக்கின்றன. ப்ரவாஹத்திலும் கோடிக்கணக்கான லிங்கங்கள் இருக்கின்றன. காவேரி ஜலம் அங்குள்ள சிலைகள் மணல் எல்லாம் தேவர்களே. அதனால் காவேரி மிக முக்யமான நதீ. எல்லோருக்கும் சுலபமாகக் கிடைக்காது. முக்தியையே இது தருகிறது எனில் தர்ம அர்த்த காமங்களைப் பற்றி கேட்கவும் வேண்டுமா ? ஸகல தீர்த்தங்களும் துலாகாவேரியை அடைவதால் அது பஞ்ச மஹாபாதகங்களை அகற்றி அச்வமேத பலனைத் தருகிறது. என தேவரும் முனிவரும் பித்ருக்களும் இதைக் கொண்டாடுகிறார்கள். துலா மாதம் மூன்று நாட்கள் காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தாலும் ஸகல பாபங்களும் அகலும். ஸ்வர்க்கத்தைத் தாண்டி வைகுண்டம் செல்வர். மாக மாஸத்திலும் துலா மாஸத் திலும் காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தால் மூன்று கோடி குலத்த வருடன் பிரும்மலோகம் செல்வான்.

துலா மாஸத்தில் செய்யும் அன்ன தாநமும் தீர்த்த தாநமும் கோடிமடங்குப் பலனைத்தரும். ஸத்பாத்ரத் தில் புண்யகாலத்தில் தானம் அளித்தால் அது அநந்த மான பலனைத்தரும். பித்ருக்களை நாடிச் செய்யும் சிராத்தம் பிண்டதாநம் தர்ப்பணம் இவை ஒரு கல்பம் வரை பித்ருக்களுக்கு இன்பமளிக்கும் என வேதம் கூறுகிறது. பிரும்மா முதலிய தேவரும் ஏழு மாத்ருகைகளும் அப்ஸரஸ்ஸுகளும் கௌரீ ஸரஸ்வதீ

லக்ஷ்மீ இந்த்ராணீ முதலியவர்களும் துலாமாதத்தில் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்கிருர்கள். அதிகமாகக் கூறுவதேன்? மனிதர் புக்தி முக்திகளேப் பெற பிரும்மா காவேரீ எனும் தீர்த்தநாயகியைப் படைத்தார். காவேரீ ஸங்கமத்தில் துலா மாஸத்தில் நித்யம் ஸ்நானம் செய்தால் தனது வம்சத்திலும் மாமஞர் குலத்திலும் உதித்த மூன்றுகோடி மனிதர்களே நரகத்திலிருந்து கரை ஏற்றும்.

காவேரீ தீரத்திலுள்ள மிருகம் பக்ஷி மரம் முதலியவைகள் கூட காவேரியின் காற்றிஞல் முக்தி அடைகின்றன. பக்தியுடன் ஸ்நானம் செய்பவர் பற்றி கூற வேண்டுமா?

வித்வான் துளஸீ கங்கை ஏகாதசி துளஸியால் ஸாளக்ராமத்தை காவேரியில் அர்ச்சிப்பது இவைகளின் மஹிமையைக் கூற ஆயிரம் முகமுள்ள ஆதிசேஷஞலும் முடியாது. காவேரியை நிஊேப்பதும் வாயால் காவேரி எனக் கூறுவதும் தர்ஶிப்பதும் ஸ்நானம் செய்வதும் பல ஜன்மங்களில் புண்யம் செய்திருந்தால்தான் கிடைக்கும். துலா மாஸத்திலும் மாகமாஸத்திலும் காவேரி ஸ்நானத்தால் வரும் பயஊே பகவானே கூற வல்லவர். நதிகளில் கங்கை, புஷ்பங்களில் துளஸீ, விரதங்களில் ஏகாதசீ, கிருஹஸ்தனுடைய கர்மாவில் பஞ்சமகாயக்ஞம் சுத்தத்தில் மநச்சுத்தி, தேவர்களில் மாதவன், எழுத்துக்களில் பிரணவம், மந்த்ரங்களில் காயத்ரீ, வேதங்களில் ஸாமவேதம், ருத்ரர்களில் சங்கரன், கற்பரசிகளில் அருந்ததீ, ஸ்த்ரீகளில் லக்ஷ்மீ, தாநங்களில் அன்னதாநம் நவக்ரஹங்களில் சந்த்ரன், தேஜஸ்ஸுகளில் சூரியன், யக்ஞங்களில் ஜபயக்ஞம், ஸ்நேஹிதர்களில் தர்மம், தவத்தில் மௌநம், பூஜைகளில் விஷ்ணு பூஜை, ஆச்ரமங்களில் கிருஹஸ்தாச்ரமம், வர்ணங்களில் பிராம்மணன், பொறுமை உள்ளவர்களில் பூமி, அஸ்த்ரங்களில் பிரும்மாஸ்த்ரம், புண்ய க்ஷேத்ரங்களில் ஸ்ரீ ரங்கம், பாவநமாக்குபவைகளில் ராமஸேது, ஸூக்தங்களில் புருஷ ஸூக்தம்.

தேநுக்களில் காமதேனு. யுகங்களில் க்ருதயுகம் எப்படி உயர்ந்ததோ அப்படி நதிகளில் காவேரீ மிகச் சிறந்ததாகும். கங்கையைக் கூறிஞல் முக்தி. தநுஷ்கோடி எனும் ராமஸேதுவைத் தர்சித்தால் முக்தி. ராமாயணத்தைக் கேட்டால் முக்தி. காவேரியை நிஊேத்தால்

போதும். முக்தி உண்டாகும். ஹிமவான் முதல் ஸேது வரை கர்மபூமி. ஒன்பது ஆயிரம் யோஜனை தூரம் அகலமும் நூறு ஆயிரம் யோஜனை தூரம் நீளமும் உள்ளது. இது புண்ய பூமி. மற்றவை போகபூமி. இங்குதான் புண்யம் ஸம்பாதிக்க முடியும். ஆயிரம் ஜன்மாக்களில் புண்யம் செய்திருந்தால் தான் ஸாமான்யமான மானிடப் பிறவி உண்டாகும். பிராம்மணனுகப் பிறக்க எத்தனை யோகோடி ஜன்மாக்களில் மஹா புண்யம் செய்திருக்க வேண்டும். காக்கை பனைமரத்தில் உட்கார உடனே பனம்பழம் விழுவது எப்படி தற்செயலோ அப்படியே பல புண்யங்களைச் செய்திருந்தாலும் தற்செயலாக ஒரு புண்யத்தால் மானிட ஜன்மா கிடைக்கின்றது. அத்தகைய மாநிட உடலைப் பெற்றும் காவேரியில் ஸ்நாநம் செய்யாதவன் கழுதைக்குச் சமமாவான்.

துலா மாஸத்தில் காவேரீ ஸ்நாநம் செய்யாதவன் இஷ்டா பூர்த்தம் முதலிய மற்றகர்மாக்களைச் செய்தாலும் வேதமோதினுலும் தவம் புரிந்தாலும் யாதொரு பயனுமில்லை. ஒரு முறை துலா காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தால் அவன் நாராயணனுகவே ஆகின்ருன். அப்படியிருக்க அதை விட்டு வேறு தவம் செய்வதேன்? அத்யயநம் தீர்த்தம் வ்ருதம் இவைகள் எதற்காக? மற்ற விரதங்களில் ஏதேனும் குற்றம் குறை உண்டானுல் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும். கவேரியில் வெறும் ஸ்நாநம் மாத்ரம் செய்தாலும் ஏழுஜன்மங்களில் செய்த ஸகல பாபமும் அகலும். விதிப்படி ஸ்னனம் செய்தால் தாய் வகையிலும் தந்தை வகையிலும் ஏழு தலைமுறைக்கும் இவனுக்கும் வைகுண்டமளிக்கும். பிராம்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்து பகவானைத் தியாநம் செய்து பல்துலக்கி சரீர சுத்தி செய்து கொண்டு காவேரியில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும்,

புஷ்பங்களை இருகரங்களாலும் காவேரிக்களித்து நமஸ்காரம்செய்து ரங்கநாதனுக்கும் நமஸ்காரம் செய்து ஜலத்திலுல் அர்க்யம் தர வேண்டும். ஸந்த்யாவந்தனம் ஜபம் செய்து பௌராணிகனைப் பக்தியுடன் பூஜித்து புராணம் கேட்க வேண்டும். எல்லோரும் ஒன்ருகச் சேர்ந்து ஏகாக்ரமான மநதுடன் நல்ல ஆஸனம் அளித்து அதில்மிருதுவான அழகிய வெள்ளைவஸ்த்ரத்தை அளித்து அதன்மீது பௌராணிகரை அமரும்படிச் செய்ய

வேண்டும். பௌராணிகர் இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவரா கவும் காமகோபமில்லாதவராகவும் வேதம் வேதாங்கம் வேதாந்தம் தர்ம சாஸ்த்ரம் புராணம் இவைகளை நன்கு அறிந்தவராகவும் ஆசார சீலராகவும் சுத்தராகவும் பிராம்மணராகவும் இருக்கவேண்டும்.

பௌராணிகருக்குப் புது வஸ்த்ரம் ஆபரணம் முத லியவைகளை அளித்து அவர் மநிதர் எனக் கருதாமல் வேதவ்யாஸர் என்று எண்ணி புராணம் கூறும்படி கேட்க வேண்டும். நாங்கள் துலா காவேரீ மஹிமையைக் கேட்க ஆசைக் கொண்டுள்ளோம். புராண படநத்தால் எங்களைப் பாவநமாகச் செய்யும். என்று பிரார்த்தித்து கதை முடியும் வரை மௌநமாக இருக்கவேண்டும். அதனால் ஸகல பாபங்களும் அகலும். துலா ஸ்நாநம் செய்பவர் ஏதேனும் ஒரு நியமத்துடன் செய்தால்தான் பலன் உண்டாகும். சக்தி இல்லாதவர் நியமமின்றியே ஸ்நாநம் செய்யலாம். பூர்ணபலன் உண்டு.

துலா ஸ்நாநம் பூர்த்தியாகும் வரை எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்வது பகலில் தூங்குவது க்ஷவரம்செய்து கொள்வது தாம்பூலம் தரிப்பது ஸதாசாரம் இல்லாத வருடன் புஜிப்பது ஸ்த்ரீ புருஷஸங்கம், துஷ்டர் ஸங் கம் வீண்பேச்சு பாயில் படுப்பது நிஷித்தமான கறி காய்கள் புஜிப்பது தாநம் வாங்குவது பரான்னம் புஜிப்பது ஆகியவைகளை விடவேண்டும். இதை எல் லோரும் எப்பொழுதுமே அநுஷ்டிக்க வேண்டும். துலா மாஸத்தில் விசேஷமாக கவனிக்கவேண்டிய நியமங்களைக் கேள். பூஷிணிக்காய் கத்திரிக்காய் மொச்சை கொள்ளு மொச்சக்கொட்டை மஹாமாஷம் துவரை கேழ்வரகு தினை சிறு கீரை சொரைக்காய் முருங்கக்காய் தருணீ வெண்கலத் தட்டில் உண்பது இரவு உணவு இரு ஸந்தி களில் உண்பது துஷ்டர் அன்னம் பழையது எருமை பால் பித்ருசேஷம் இவைகளை விலக்கவேண்டும்.

ஸ்த்ரீகள் குழந்தைகள் சாப்பிட்டமிகுதியை உண்பது மயிருள்ள அன்னம் சிராத்த சேஷம் மற்ற சேஷம் முத லியவைகளை உண்ணக் கூடாது. காயக்லேசம் செய்யா மல் புண்யம் கிடைக்காது. ஆகையால் நியமங்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். நிஷித்தமான வஸ்துக்களைப் புஜித்தால் பன்றியாகப் பிறப்பார். முற்கூறிய விடத்

தக்கவைகளை விடுவதுடன் நமக்கு பிரியமான கறிகாய்களில் ஒன்றையும் விடவேண்டும். விதியைத் தழுவாமல் ஸாதாரணமாக ஸ்நாநம் செய்தாலே பாபம் எல்லாம் அகலும். விதிப்படி செய்தால் மோக்ஷம் பெறுவர் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. உடல் நீர்குமிழிபோல் நிலையில்லாதது. மலஜலம் நிறைந்தது. எந்த ஸமயத்தில் இந்த உடலைக்கொண்டு செல்லலாமென யமன் ஜாக்ரதையாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். உதயமும் அஸ்தமநமும் நமது ஆயுஸ்ஸைக் குறைத்துக்கொண்டே வருகிறது. போகிறது. ஆதலால் ஒரு திநத்தைக்கூட வீணாக்கக் கூடாது. உடலும் இந்த்ரியமும் நன்ருகவும் ஸ்வாதீநமாகவும் இருப்பதற்குள் புண்யத்தைச் செய்ய வேண்டும். புண்யமான நதிகள் ஸுலபமாகக் கிடைக்கின்றன. சரத்காலமோ மிக ஸுகமான காலம்.

நித்ரை எனும் பேயை விரட்டிக் காலையில் எழுந்திருக்க வேண்டும். நரகம் வேண்டாமென்பவர் காவேரீ ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். வலது கையைத் தூக்கிப் பலமுறைக்கூறுகிறேன். நதிகளில் சிறந்த காவேரீ பிரவாஹம் ஓடுகிறது. அது பாபங்களைத் தொலைக்க தீக்ஷை செய்துக் கொண்டிருக்கிறது. விரதம் நியமம் முதலிய நியமங்களால் எந்த புண்யலோகம் கிடைக்குமோ அது இந்த காவேரீ ஸ்நாநத்தால் உண்டாகிறது. இது ஸத்யம்! ஸத்யம் !!

இரண்டாம் அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்ரும் அத்யாயம் – 106 சுலோகம்.

அகஸ்த்யர், ராஜன்! துலாஸ்நாநம் ஸர்வ பாக்யத்தையும் அளிப்பதால் ஸர்வ பாபங்களுமகல துலா ஸ்நாநம் செய். மாதாவைப் பிதாவைக் கோவை குழந்தையைக் கொன்ற பாபம் அகலும். குருபத்நீ கமநம் வேதாத்யயநம் செய்யா திருத்தல் ஸதாசார மில்லாமை ஸுரா பாநம் அக்நி உபாஸனை இல்லாமை தானே உண்பது முதலிய பாபங்களும் ஒரு முறை துலா காவேரீ ஸ்நாநம் செய்தவுடன் அகலும். பிரும்மலோகமும் செல்லலாம். காவேரீ அல்லது மற்ற நதிகளில் ஸ்நாநம் செய்ய முடியாதவர் வீட்டில் வெந்நீரிலாவது ஸ்நாநம் செய்யலாம். அதையும் செய்ய முடியாதவர் காவேரீ மாஹாத்ம்யத்தை யாவது கேட்கலாம். அதுவும் முடியாதவர் காவேரீ புராணம்

சொல்பவரையாவது தநத்தால் பூஜிக்கலாம். ஏழையாக உள்ளவர் தநமுள்ளவரிடம் நல்ல வார்த்தைகளைக் கூறி அவரைக் கொண்டு பௌராணிகரைப் பூஜிக்கும்படிச் செய்யலாம்.

வேதோக்தமான மந்த்ரம் இல்லை யாதலால் ஸ்த்ரீகளும் தாழ்ந்த ஜாதியினரும் சிறுவர்களும் ஸாதாரணமாக முழுகினால்கூட போதும். துலா ஸ்நாநம் செய்து எள்ளு அக்ஷதை ஜலத்தால் பித்ரு தேவ ரிஷிகளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்பவன் நீண்ட ஆயுளைப் பெறுவான். அந்த தர்ப்பணத்தால் பித்ருக்கள் ஸித்தர் ரிஷி தேவர் யக்ஷர் கிம்புருஷர் நாகர் ருத்ரர் ஆதித்யர் மருத்கணம் கின்னரர் வஸு ஸாத்யர் முதலியவர்களும் ஸர்வ லோகமும் ஸந்தோஷமடையும். லோக ஸாக்ஷியான ஸூர்யன் உதயமான பொழுது அவரை வணங்கித் துதித்து சக்திக் கேற்றபடி காவேரீ மஹிமையைக் கேட்கவேண்டும். அல்லது அறிந்தவர் அதைச் சொல்லவேண்டும்.

காவேரி மாஹாத்ம்ய க்ரந்தம் எந்த வீட்டிலிருக்கிறதோ யார் அதைப் பூஜிக்கிறானோ அவன் வாகீச்வரனாக ஆவான். வேதமறிந்த வேதியனுக்கு தர்ம ஸாதனமான இந்த நூலைத் தாநம் செய்தால் ஸகல பாபங்களும் அகன்று விஷ்ணு லோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான்.

துலா மாஸத்தில் ஸ்நாநம் செய்து பித்ருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து அந்த காலத்தில் உண்டாகும் நல்ல பொருள்களைத் தானம் செய்யவேண்டும். அப்படித் தாநம் செய்பவன் இவ்வுலகில் ஸகல போக பாக்யங்களையும் அனுபவித்து பிரும்ம லோகத்திலும் பூஜிக்கப்படுவான். துலா மாஸத்தில் ஹரிஹரருடைய ஸன்னதியில் நெய் அல்லது எண்ணெயால் நித்யம் தீபம் ஏற்றினால் சூர்ய லோகம் செல்வான். பிறகு ஞாநியாகவும் ஆவான். தரித்ரனாய் வேதமறிந்தவனாய் குடும்பியாயுள்ள பிராம்மணனுக்கு வஸ்த்ர தாநம் செய்தால் நீண்டகாலம் ஜீவித்திருந்து முடிவில் சந்த்ர லோகம் செல்வான். துலா ஸ்நாநம் செய்து தரித்ரனையும் குடும்பியாயும் வேதமறிந்தவனாயுமுள்ள பிராம்மணனுக்குப் பூமி அல்லது வீடு தாநம் செய்பவன் பிரும்மலோகஞ் சென்று ஸகல பாக்யங்களையும் அனுபவித்து பூமியில் சக்ரவர்த்தியாகப் பிறப்பான். தரித்ரனான பிராம்மணனுக்குத் தநம் அல்லது தான்யம் அளிப்பவன் நீண்டகாலம் தநிகனாக இருந்து

இறந்தபின் குபேரனுக்கு நண்பனுவான். குபேரனுடன் ஸகல பாக்யங்களேயும் பெறுவான்.

துலா மாஸத்தில் பிராம்மணனுக்குத் தேன் தானம் செய்தால் எத்தகைய மலடு தோஷமிருந்தாலும் அது அகன்று ஸத்ஸந்தானம் உண்டாகும். பல பிறவிகளில் வேதமறிந்தவனுகப் பிறப்பான். ஏழையான உழவாளிக்குக் காளேயைத் தருபவன் கோலோகம் சென்று ஸகல பாக்யங்களேயு மனுபவித்து பூமியில் பூமிக்கு அதிபனுகப் பிறப்பான். குழந்தைகள் உள்ள பிராம்மணனுக்குக் கன்றுடன் கூடிய பசுவைத் தானம் செய்தால் புத்ரன் செல்வம் முதலியவை வளரும். அவனது வம்சமும் மேல் மேலும் விருத்தியாகும். மூன்று வகையான கடனும் அகன்று பித்ரு லோகம் செல்வான். அபமிருத்யுவைப் போக்கடிக்கும். எருமையைத் தானம் செய்தால் செய்பவனுக்கும் அவன் வம்சத்தவருக்கும் அபமிருத்யு வராது. தீர்க்காயுஸ்ஸாக இருப்பார்கள்.

துலா மாஸத்தில் பிராம்மணனுக்கு விதை தானம் செய்தால் இங்கு ஸகல போகங்களேயும் அனுபவித்து தீர்க்காயுஸ்ஸாக இருப்பான். பல குழந்தைகள் பிறக்கும். பதிநான்கு இந்திரர் ஆயுஸ்காலம் வரை ஸ்வர்க்கத்தில் அப்ஸரஸ்ஸுகளுடன் ரமித்து பிறகு ஒரு க்ராமத்திற்கு அதிபதியாகப் பிறப்பான். தரித்ரனை பிராம்மணனுக்கு அரிசி தானம்செய்தால் வீட்டில் ஒருபோதும் ஒருவருடனும் கலகமுண்டாகாது. வாழைப்பழ மளித்தால் ஸ்வர்க்க போகம் பெறலாம். தாம்பூலம் தேங்காய் பச்சகற்பூரம் குங்குமப்பூ கஸ்தூரி சந்தநம் ஸாம்ப்ராணி முதலியவைகளேத் தேவதாராதனம் செய்பவருக்குத் தானம் செய்தால் ஸ்வர்க்கத்தில் தேவ போகத்தை அநுபவித்து அவனியில் சக்ரவர்த்தியாகப் பிறப்பான். பசும்பாலேத் தானம் செய்தால் வீட்டில் பசு பாக்யம் புத்ர பாக்யம் ஆயுள்விருத்தி முதலியவைகளே அடையலாம். நெல்லிக்காய் தானம் தத்வக்ஞானத்தையும் பக்தியையும் உண்டு பண்ணும். பித்ருக்களது த்ருப்தியை நாடி திலதானம் செய்தால் கயா ஶ்ராத்தம் செய்ததுபோல் கருதி பித்ருக்கள் ஸந்தோஷமடைவார்கள்.

நல்ல விரிப்பும் ம்ருதுவான தலேயணி மெத்தையும் உள்ள கட்டிலே ஏழையாயும் குளிரால் வருந்துபவனும்

குடும்பியாயுமுள்ள வேதவித்துக்குத் தானம் செய்தால் ஸ்வர்க்கம் சென்று அப்ஸரஸ்ஸுகளுடன் கூடி ஆநந்த மடைவான். குளிரால் மெலிந்த ஏழை பிராம்மணனுக்கு கம்பளம் அளித்தால் வாயுரோகம் வராது. வந்த நோயு மகலும். குடை தானம் செய்தால் அரண்மனையில் வஸிக்கும்படி செல்வம் கிடைக்கும். பகவானை அர்ச்சிப்பதற்கு மல்லிகை முல்லை தாழம்பூ அந்தந்தகாலத்தில் உண்டாகும் புஷ்பமிவைகளை அளித்தால் பூமியில் ஸகல போகங்களையும் அனுபவித்து முடிவில் பிரும்மலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான். செல்வம் புத்ரன் விஷ்ணுபக்தி முதலியன உண்டாகும். நல்ல யக்ஞோபவீதத்தை – பூணலை – அளித்தால் பத்து பிறவிகளில், வேதமோதும் வேதியனுகப் பிறப்பான். பிரும்மசாரிக்கு மௌஞ்ஜீ தானம் செய்தால் ரோகமின்றி கல்வியில் நிபுணன் ஆவான். யக்ஞோபவீதத்திற்கு வேண்டிய பருத்தியை அளித்தால் குஷ்டரோகமகலும். பிராம்மண ஜன்மா கிட்டும். விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கத் துளஸீ தானம் செய்தால் ஸகல புண்ய லோகங்களையும் அநுபவித்து ஸார்வபௌமனுக ஆவான்.

ஔபாஸநம் அக்னிஹோத்ரம் செய்பவருக்கு ஸமித் தல்லது விறகு தானம் செய்தால் பத்நியை இழக்காமல் அக்நியுள்ளவனுக இருப்பான். துலா மாஸத்தில் காவேரீ தீரத்தில் பல்வகை ஶாகபாகங்களுடன் அறுவகைச் சுவையுடன் அன்னதானம் செய்தால் அவன் தேவனுவான். பயறு உளுந்து எண்ணை மிளகு மிளகாய் வெல்லம் கடலை நெய் சர்க்கரை முதலியவைகளைத் தனது சக்திக்கேற்றவண்ணம் தானம் செய்வோர் ஸகல புண்ய லோக ஸுகங்களையும் அநுபவிப்பார். துலாமாஸத்தில் ஸ்ரீ ரங்கநாதருடைய ஸன்னதியில் துலாஸ்நானம் செய்பவருடைய பெருமையைக் கூற மஹாவிஷ்ணுவே ஶக்தி யுள்ளவராவர். தாஸித்தொழிலைக் கைக்கொண்ட ஒரு பிராம்மண ஸ்த்ரீ காவேரீ ஜலத்தில் முழுகி ஸ்வர்க்கம் சென்ருள். அவளது புருஷனும் வைகுண்டம்சென்ருன். உலகிலுள்ள மூன்றரைகோடி புண்ய தீர்த்தங்களும் கங்கையை முன்னிட்டுக்கொண்டு கேசவனுணையால் துலா காவேரியை வந்து அடைகின்றன. நியமத்துடன் நூருண்டு கங்க ஸ்நானம் செய்தவனுக்கே துலா மாஸம் பூர்ணமாக காவேரீ ஸ்நானம் செய்ய பாக்யம் கிட்டும். பாபிகள் தன்னிடம் அளிக்கும் பாபங்களை எப்படி யான் அகற்று

வது? என்று கங்கை பிரும்மாவைக் கேட்க துலா மாஸத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதர் ஸன்னதியில் காவேரி ஸ்நானம் செய். உனது ஸகல பாபங்களும் அகலும் என்றார் அவர்.

ஸங்கல்பம் மந்த்ர தந்தர மிவைகளை விட்டு சாதாரணமாய் காவேரீ ஜலத்தில் முழுகினாலுங்கூட ஏழு ஜன்ம பாபம் அகலும். மநஸ் ஶுத்தியுடன் விதிப்படி துலா ஸ்நாநம் செய்தால் கோடி குலத்தவரை பாபத்திலிருந்து விடுவித்து புக்தி முக்தி இரண்டையும் தரும். இந்த துலா மாஹாத்ம்யத்தைக் கூற ஆயிரம் முகமுள்ள ஆதி சேஷனைத் தவிர வேறெவரால் முடியும்?

அரிச்சந்த்ரன்: மஹர்ஷே! ஒரு பிரஷ்ட பிராம்மண ஸ்த்ரீ இதனால் நற்கதி பெற்றதாகக் கூறினீர்களே! அவள் யார்? எத்தகையவள்? யாருடைய மனைவி? யாரிடம் பிறந்தவள்? நரகத்திற்கே விருந்தாளியாகச் செல்லத் தக்க அவள் எப்படி ஸ்வர்க்கம் சென்றாள்? அதை விவரமாகச் சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு நமஸ்காரம். உலக அநுக்ரஹம் செய்வதையே ஸ்வபாவமாகக் கொண்ட தங்கள் போன்ற உத்தம ரிஷிகளுக்கு, தங்களிடம் பக்தியுள்ள என்போன்ற சிஷ்யருக்குச் சொல்லக் கூடாதது உண்டோ? காரணமின்றியே கருணைபுரியும் தாங்கள் எனக்கு இதைக் கூறவேண்டும்.

அகஸ்த்யர்: அரசே! ஸத் கதையைக் கூறும்படி நன்கு கேட்டாய்! பாபி எப்படி நற்கதி பெற்றாள் என்று காவேரியின் பெருமையைக் கூறுகிறேன்! கேள்.

வேதராசி—சந்த்ர காந்தா—வித்யாவளீ சரிதம்.

ரிஷபாத்ரி எனும் மலை அருகே கிருதமாலா எனும் நதீ தீரத்தில் அழகான மதுராபுரீ என்றோர் நகரமுண்டு. ரதகஜங்களும் ஸ்வர்ண ப்ராகாரங்களும் நான்கு வர்ணத்தவர்களும் நிறைந்த நகரமது. ஸந்தோஷமும் புஷ்டியும் உள்ள ஜநங்கள் நடமாடுமிடம். சிறந்த கோடிக்கணக்கான பசுக்கள் ஸஞ்சரிக்கு மிடம். ஆடுபவர் பாடுபவர் ஆநந்தமாகக் காலங்கழிப்பவர் ஆகியவர் சூழ்ந்த இடம். உயர்ந்த மாட மாளிகை கூட கோபுரம் விசாலமான வீதிகள் கடைத்தெருக்கள் உள்ள இடம். அதில் வேத வேதாங்க மறிந்தவரும் மிக்க அடக்கம் பொறுமை ஸர்வத்தையும் ஸஹிக்கும் தன்மை, பொறாமை யில்லாமை,

விஷ்ணு பக்தி முதலிய உயர்ந்த குணம் வாய்ந்த வருமான வேதராசி என்றோர் வேதியரிருந்தார். அதிதி பூஜையி லும் யோகத்திலும் மிகச் சிறந்து விளங்கினர். மஹா வித்வான். பஞ்சமஹா யக்ஞம் தவறாமல் செய்பவர். ப்ராத ஸ்நானம் செய்ய ஒரு நாள் கூட தவறியவரில்லை. அவரது மனைவியின் பெயர் சந்த்ரகாந்தை. அவள் மஹா பதிவ்ரதை. சுத்தமானவள். சந்த்ரகாந்திபோன்ற திருமேனி உள்ளவள். கற்பிலும் அழகிலும் அவளுக்கு ஈடு எவருமில்லை. பெருத்த ஸ்தநமும் கருத்த கேசமும் விசாலமான விழியும் கோவைப் பழம் போன்ற உதடும் முத்துகள் போன்ற பல் வரிசையும் ஹம்ஸம் போன்ற நடையும் மிருதுவான குரலும் மெல்லிய இடையும் உள்ளவள். ஸர்வ அவயவங்களும் ஸகல லக்ஷணமும் பொருந்தியவைகளாக இருந்தன. விசாலமான நெற்றி யில் அழகான திலகமிட்ட அவள் முகத்தைக் கண்டவர் மோஹிப்பர். பதியைத் தெய்வமாகக் கருதி நித்யம் பூஜை செய்வாள். பணிவிடை செய்வாள். இங்கித மறிந்து அவர் கூறாமலே வேண்டிய காலத்தில் வேண்டிய கார்யத்தைச் செய்வாள். அன்றன்றும் அவர் உறங்கும் போது கால்களைப் பிடிப்பாள்.

அவளது வீட்டிற்கருகே வித்யாவளீ என்றோர் •வேதி யப் பெண்ணிருந்தாள். ஸகல துர்க்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமானவள். கட்டிய கணவனைக் கொன்றவள்! பல குடும்ப ஸ்த்ரீகளைத் தன்னைப்போல் பாபியாக்கிய வள். அவள் ஒரு நாள் சந்த்ரகாந்தையிடம் வந்து துர்ப் போதனை செய்ய ஆரம்பித்தாள். சந்த்ரகாந்தே! நீ நல்ல பாக்யமுள்ளவள்! உன்னை யான் எனது கண்போல் கருது கிறேன். உனக்கு யான் நல்லது செய்ய ஆசைகொண் டுளேன்! ரஹஸ்யத்தை மறைக்காமல் என்னிடம் கூறு. உனது புருஷன் உனக்கு வசமாக இருக்கின்றானா? உன் சொற்படி நடக்கின்றானா? யௌவநம் சஞ்சலமானது. கால தேசமும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். உன்னிஷ்டப் படி போகபாக்யங்களை அனுபவிக்கின்றாயா? அப்படி உன் பதி உனக்கு இன்பம் தராவிடில் நன்றாக போகம் தரும்படியான உபாயத்தைச் செய்கிறேன்.

இப்படி கோரமாய் விஷத்தைக் கக்குவதுமான அந்த சொல்லைக் கேட்ட பதிவ்ரதையான சந்த்ரகாந்தை வெட் கத்துடன் வித்யாவளியைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

வித்யாவளீ ! என்ன துஷ்டத்தனமான வார்த்தைக் கூறினாய் ? உனது எண்ணம் மிக மோசமாக இருக்கிறதே ! உனக்கு யான் பதில் கூறுவிடில் நீ கூறிய துஷ்டச் செயலுக்கு உடன்பட்டவளாவேன். உன்னிடம் பயந்து உனது சொல்லை அங்கீகரித்தவளாவேன். உலகில் நமது எண்ணமே புண்ய பாவத்திற்குக் காரண மாகும். பெண்கள் ருதுவானபின் ஸ்நாநம் செய்த ஐந்தாம் நாளிலிருந்து பதினாரும் நாள்வரை தம்பதிகளுக்கு நன்மை தரக் கூடிய சிருங்கார காலமாகும். இதிலும் சில நிஷித்தமான நாட்கள் உண்டு. ஶ்ருதி ஸ்மிருதி இவைகளை நன்குணர்ந்த எனது பதி சிறந்த நாட்களில் எனக்கு இன்பம் தருகிறார். பரலோகத்தைக் கெடுக்காதபடி நாங்கள் தாம்பத்ய ஸுகத்தை அனுபவிக்கிறோம். சுத்தமான நல்ல தினத்தில் கர்ப்பாதாநம் செய்தால் வித்வானாயும் தீர்க்காயுஸ் உள்ளவனாகவும் செல்வம் உள்ளவனாவும் புத்ரன் பிறப்பான். இந்த நாட்களில் ஸங்கமம் கூடாது என்ற சாஸ்த்ரம் தடுத்த நாட்களில் தம்பதிகள் சேர்ந்தால் அதனால் பிறக்கும் குழந்தை அல்பாயுஸ்ஸாகவும் ஆரோக்ய மில்லாததாகவும் பெற்றோருக்குத் துன்பம் தருவதாகவும் இருக்கும் என ஸாதுக்கள் கூறுகிறார்கள்.

நிஷித்தமான தினங்கள்: ஷஷ்டி அஷ்டமீ ஏகாதசி த்வாதசி சதுர்தசீ பௌர்ணமீ அமாவாஸ்யை மாஸ ஸங்க்ராந்தி ஶ்ராத்த திநம் அதற்கு முந்திய நாள் பிந்திய நாள் தம்பதிகள் இருவர்களின் ஜன்ம நக்ஷத்திரம் ஶ்ரவண நக்ஷத்திரம் வ்ரததினம் பகல் ஸந்த்யாகாலம் ஆகிய இந்த காலங்களில் தம்பதிகள் சேரலாகாது. இந்த நாட்களில் தம்பதிகள் சேர்ந்தாலும் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டாலும் புருஷன் க்ஷவரம் செய்து கொண்டாலும் அவன் நான்கு வேதங்களைக் கற்றிருந்தாலும் ஸோம யாகம் செய்தவனாக இருந்தாலும் உடனே பதிதனாகிறான். இதே க்ருஹஸ்தருக்குக் கூறப்பட்ட விதி என்று தர்மம் நிறைந்த சொற்களை மஹாபதிவ்ரதையான சந்த்ரகாந்தை கூறினாள். இதைக்கேட்ட வித்யாவளி கூறினாள். அடி அசடே ! பாக்யமில்லாதவளே ! உனக்கு க்ஷேமகரமான சொற்களைக் கூறுகிறேன் கேள். எல்லோருக்கும் பிரியமான உடல் நோயில்லாமலிருக்க வேண்டுமல்லவா ? இந்த யௌவந வயதில் ஷஷ்டி ஏகாதசி என்று எப்படி போகத்தை விட்டிருக்கிறாய் ? உடல் தளர்ந்து போய்

விட்டால் பிறகு எப்படி இன்பம் அனுபவிப்பது ? காலத்தில் போகம் இல்லாவிடில் நோய்உடலை சூழ்ந்துக் கொள்ளும். நீ கிழவியாய் விட்டால் உனது கணவன் யுவதியான வேறு பெண்களை அல்லவோ ? அநுபவிப்பான்!

தோழி ! நீ கள்ளம் கபடமற்றவள் ! உன்பதியின் சமாசாரம் எனக்கல்லவா தெரியும். அவன் பொல்லாதவன் ! மூர்க்கன் ! அவன் ஒரு தாஸியிடம் அன்பு கொண்டிருக்கிறுன். அந்த தாஸி எனக்கு மிகவும் வேண்டிய தோழி ! அவளே எனக்கு இதைக் கூறினுள். நீ ரொம்ப ஸாது ; ஒன்றையும் அறியாய். உனது சுகம் எனக்கு சுகமாகும். உன் துக்கம் என் துக்கமாகும். இங்ஙனம் வித்யாவளி கூறியதைக் கேட்டு சந்த்ரகாந்தைக் கூறினுள்.

சுத்தனே அசுத்தனே ரோகியோ மூர்க்கனே கோவக்காரனே எப்படி இருந்தாலும் பெண்களுக்குப் பதியல்லவோ தெய்வம். ஸ்த்ரீகளுக்கு வைதிக ஸம்ஸ்காரமோ அநுஷ்டாநமோ தேவ பூஜையோ தனியே விஷ்ணுபக்தியோ உண்டா? ஸ்வர்க்கம் வேண்டும் என்ருல் பெண்களுக்கு பதியே பரமேச்வரன். தன்னிஷ்டப்படி நடந்து பதியை தூஷிப்பவள் மறு பிறவியில் நாயாகப் பிறப்பாள். இதைக் கேட்டு துஷ்டையான வித்யாவளி துஷ்டருக்குப் பிரியமான சொற்களைக்கூறினுள். சந்த்ரகாந்தே ! நீ கூறிய ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள ஊர்வசி மேநகா ரம்பா க்ருதாசீ புஞ்ஜிகஸ்தலா முதலியவர்கள் தேவ தாஸிகளல்லவா ? புண்யமறிந்த அவர்கள் உடல் அழிவுள்ளது என்பதை உணர்ந்து போகத்தை அனுபவிக்கிருர்கள் பார். இங்கோ மறு உலகிலோ போகாநுபவமே சிறந்த பலன். ஸ்வர்க்கம் கிடைப்பது துர்லபம். அதைப் பெற பசி பட்ணி இருப்பது, போகத்தைத் துறப்பது என்பதெல்லாம் பொய். எல்லோரும் இறக்க வேண்டுமென்பது உண்மை. பாபிகளுக்கு நரகம் புண்ய சீலருக்கு ஸ்வர்க்கம் என்பது கல்பனையேதவிர ஸத்யமல்ல. நான் புண்ய பாபங்களை நன்கு அறிவேன்.

என்னை அடக்கிமிறட்டி ஹிம்ஸித்த பதியைக்கொன்று விட்டு நான் இப்போது ஸ்வாதீநமாக இருக்கிறேன். ஸ்வாதீநமாக இருந்தால் தான் ஸுகத்தை அடையமுடியும். நல்லது பொல்லாததைச் செய்யமுடியும். ஸ்வாதீநமில்லா

தவர்க்கு ஸுகமேது? இதுபோன்ற பலவார்த்தைகளை உதாரணத்துடன் கூறினாள். ஒவ்வொரு சொல்லும் மநதைப்பரவசப் படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது. ஒவ்வொன்றும் த்ருடமான சந்த்ர காந்தையின் மநதையும் கூட கரைத்துப் பாபத்தைச் செய்யத் தூண்டியது. இங்ஙனம் துர்போதனை செய்யப்பட்ட சந்த்ரகாந்தை முற்கர்ம வினையாலும் பெண் சபலத்தாலும் மநஸ் சஞ்சலமானதாலும் போகேச்சையாலும் தற்காலத்தில் உண்டாகும் இன்பத்தில் ஆசைவைத்தாள். அவளது உடலமைப்பும் போகத்திற்கேற்றபடி மிக அழகாக அமைந்திருந்தன.

குலாசாரத்தை சீலத்தை விட்டாள். ஒரு மாதம் வரை பதிக்குத் தெரியாமல் அன்ய புருஷருடன் போகத்தை அநுபவித்தாள். பிறகு அச்சம் தெளிந்து பிரகாசமாகவே வ்யபிசாரம் செய்தாள். பிராம்மணோத்தமரான அவளது பதி வேதராசி பத்து நாட்கள்வரை அவளது செயலை ஆழ்ந்து கவனித்தார். ஸந்தேஹமற அவள் துஷ்டை என உணர்ந்து பின் கடுமையான சொற்களால் தாக்கி அவளை வீட்டை விட்டு விரட்டி விட்டார். அறியாமல் துஷ்டையுடன் இத்தனைநாள் வாஸம் செய்த பாபத்தையகற்றிக் கொள்ள ஸகல ஸம்பத்துகளையும் தியாகம் செய்து விட்டு காவேரீ யாத்ரைக்குச் சென்றார். தனக்கு நேர்ந்தகஷ்டத்தை நினைத்து வருந்தினார். காவேரீ ஸ்நாநத்தால் தான் தனதுபாபமகலுமென காவேரீ தீரத்தில் வஸித்து வந்தார்.

மூன்றும் அத்யாயம் முற்றிற்று.

நான்காம் அத்யாயம்.

அகஸ்த்யர்: சந்த்ர காந்தை அவ்வூரிலேயே பிரகாசமாக காளைப் பருவத்திலுள்ள ஆண்பிள்ளைகளின் மநதையும் பொருளையும் அபஹரித்தாள். பிரதிதினம் ஒருவகையான ஆடை ஆபரணம் அலங்காரம் அணிவாள். இனிய சொற்களாலும் இதர லீலைகளாலும் அவ்வூரிலுள்ள ஸகல ஜாதி புருஷர்களையும் வசமாக்கி அநுபவித்தாள். தேவர்களும்மோஹிக்கும்படியான அவள்உருவத்தில் மயங்காதவரில்லை. சண்டாளர் முதல் ஸகலருக்குமின்பமளித்து தானும் போகத்தை நிர்பயமாக அநுபவித்தாள். இதை அறிந்த இந்த்ரத்யும்நன் எனும் திராவிட பாண்டிய

அரசன் சந்த்ர காந்தையை இனி இங்கு வைத்திருந்தால் மிகுதி உள்ளோரும் கெடுவர். அதனல் நாடு அழியும். பாபம் அதிகமாகுமென அஞ்சினன். அவளது பொருள் களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு துஷ்டர்களுடன் அவளை தன் நாட்டை விட்டு வெளி நாடு கடத்தினன். அவள் ஏழையாகினும் அழகும் யௌவனமும் இருந்த தால் காமுகர் களவாடி பொருள் தேடித் தந்தனர். போகத்திற்கும் குறைவில்லை.

காவேரீ தீரத்தில் வஸித்து முன்போலவே அளவு கடந்து போகத்தில் ஈடுபட்டாள். நாளடைவில் வயது முதிர்ந்தது. அங்கம் தளர்ந்தது. அழகு குறைந்தது. காமுகர் வரவு நின்றது. உடல் மெலிந்தது. நோய்கள் பல சூழ்ந்தன. முடிவில் யமலோகம் சென்ருள். இரு பத்தோரு மன்வந்த்ர காலம்வரை பற்பல நரகங்களை அனுபவித்தாள். நிசுளா புரத்திலே தாஸிமகளாகப் பிறந்தாள். பதித்ரோஹ பாபத்தால் பற்பல நோயால் வருந்தினள். நாஸிகை கர்ணம் விரல்கள் ஆகிய இடங் களில் புண்கள் அதிகமாகி புழுக்களும் உண்டாயின. கோடிக்கணக்கான கிருமிகள் பிடுங்க தீயில் அகப்பட்ட வள் போல் தாபத்தால் ஐயோ! ஐயோ! என அல் லும் பகலும் அலறினள். பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு ஊர் ஊராக திரிந்தாள். முற்பிறவியில் செய்த ஒரு சிறு புண்யத்தால் தற்செயலாக காவேரிக் கரைக்கு வந் தாள். ஸாதுக்கள் காவேரீ ஸ்நாநம்செய்ததைக் கண்டாள். ஸ்ரீரங்கநாதருடைய ஸன்னிதியில் ஒரு ஸாது காவேரீ மாஹாத்ம்யம் கூற பலரதைக் கேட்டனர். தனது உடல் தாபமகல இவளும் காவேரியில் முழுகினள். துலா காவேரீ மாஹாத்ம்யத்தையும் சிறிது கேட்டாள். அச் சமயம் மகாபாபியாஞலும் துலாமாஸத்தில் காவேரியில் ஒருமுறை ஸ்நானம் செய்தால் விஷ்ணு லோகம் சென்று அங்கு பூஜிக்கப்படுவான் என்ற ஸ்லோகத்தைப் பௌ ராணிகர் கூறினர். அதைக்கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே அவள் உயிர் துறந்தாள். அழகான சரீரமுள்ள யமகிங்கரர் திவ்ய விமானத்துடன் அங்கு வந்தனர். சந்த்ர காந்தைக்கு திவ்ய உடலைத் தந்து விமானத்திலேற்றி ஸ்வர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

Printed & Published by A. Venkataraman at The Sri Meenakshi Press, Sirkali.

Editor: Srivathsa V. Somadeva Sarma.